

СЕДМА СЕДНИЦА  
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА  
22. децембар 2016. године

(Седница је почела у 15.10 часова. Председава Маја Гојковић,  
председник Народне скупштине.)

\*  
\*                      \*

**ПРЕДСЕДНИК:** Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Седму седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 195 народних посланика.

Молим да убаците своје картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 133 народна посланика.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да што пре донесемо акте из дневног реда ове седнице.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

**МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ:** Захваљујем, председавајућа.

Заправо желим да поставим два питања. Прво питање се односи на вас, на председника Скупштине, и односи се управо на данашњу седницу. Оно гласи – зашто деградирате овај парламент, зашто обесмишљавате парламентарни рад, испуњавате политичке жеље премијера и Владе и заказујете овакве седнице?

Ми смо, наиме, јуче у осам минута до три, до 15 часова заправо, добили сазив за данас у три. У том сазиву седнице налази се 27 тачака дневног реда, од чега чак 18 закона. И то веома важних закона, председнице. О тим законима треба овде да се расправља, јер од тих закона зависе животи наших грађана, зависи стање у Републици Србији.

Поред тога, није вам било довољно што сте на тај начин сазвали седницу, већ сте и све те тачке објединили. Заиста не знам какве везе једно са другим имају тачке дневног реда као што су, рецимо, избор чланова Савета гувернера Народне банке или избор члана Одбора Агенције за борбу против корупције, Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Трстенику са тачкама: Закон о систему плата запослених у јавном сектору, Закон о уређењу судова, Закон о акцизама, Закон о порезу на додату вредност, Царински закон, закон о проценитељима и Закон о пореском поступку.

Ради се о веома важним законима и важном сету закона, о којима ће посланици моћи да расправљају без довољне и адекватне припреме, са јако мало времена на располагању. Шефови посланичких група ће, уколико желе да дискутују о свакој од наведених тачака, имати укупно 44 секунде да говоре о једној тачки дневног реда, а остали посланици негде око 11 секунди.

Сад ми ви реците како је могуће да неко у неколико десетина секунди помене и законе о порезима, и о царинама, и акцизама, и ПДВ-у и свим осталим стварима које су јако важне за грађане ове наше земље и важне су, на крају, за целу Србију.

Сада, ових дана су се посланици владајуће СНС спрдали и подсмевали амандману о Деда Мразу, који је био јако озбиљан и ког, нажалост, они нису схватили, тј. шта је његова порука. А његова порука је управо ово. Он није произвео никакву штету, већ је био едукативног карактера, за разлику од овога што се дешава са обједињавањем расправе са овако важним тачкама где ћемо ми данас заправо учествовати у раду који ће свакако направити велику штету за грађане Србије зато што посланици нису добили адекватно време нити за припрему, нити за амандмане, нити ће се озбиљно моћи дискутовати о њима.

Дакле, то што ви радите заправо није само непоштовање чланова овог парламента и посланика, него свих грађана Републике Србије, укључујући и оне две трећине који нису дали глас СНС-у. Ми имамо обавезу према свима њима овде да се понашамо одговорно и да се понашамо озбиљно и не смемо ми њима да плуњемо у лице. Није амандман о Деда Мразу био плување у лице грађанима Србије, већ је плување у лице грађанима Србије ово што се дешава са обједињавањем расправе о овако важним законима који су данас на дневном реду.

Ја бих вас замолио да се то више, ако је икако могуће, не понавља, јер то заправо показује да смо ми само у функцији Владе, да испуњавамо њихове политичке жеље и да испуњавамо оно што зацрта премијер, без адекватне расправе и без транспарентности. Када нема транспарентности, поткрадају се и грешке. Видели сте у претходном сазиву колико је промењено закона који су по хитној процедури усвајани.

Друго питање постављам министру здравља и Влади Републике Србије. Ми се суочавамо са тиме да сваке године око 30.000 људи одлази из Србије. Сада у овом тренутку негде око хиљаду лекара од Лекарске коморе чека и тражи сертификат како би напустило Србију. Наравно, у неким деловима имамо јако велике проблеме, као што су Бујановац, Прешево и Медвеђа, где је практично тим људима одлуком Уставног суда укинут додатак који су имали на зараде и ти људи планирају да оду из тих крајева Србије. На који начин Влада и Министарство здравља планирају да те лекаре доле задрже, да не напусте ту територију како би грађане имао ко да лечи?

Са друге стране, исте ствари са запосленима у Специјалној болници у Бујановачкој бањи, који, нажалост, због судског спора неће у наредном периоду моћи да...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, посланиче.

Кратко ћу вам одговорити на ваше питање. Заиста не обесмишљавам рад Парламента тиме што заказујем седнице на којима је велики број предлога закона. Тиме се не обесмишљава рад Парламента. Друго, не могу да вам одговорим у вези с обједињавањем расправе, јер нисмо прешли на тај део седнице. А питање не можете да упутите у овом делу седнице мени, него предлагачу када то дође на дневни ред.

На други део одговориће министар здравља.

Реч има Нада Лазић. Изволите.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, желим да поставим питање Министарству здравља и РФЗО, а ради се о судбини Апотеке „Нови Сад“ и о свим другим, назовимо их државним, апотекама.

Наиме, Апотека „Нови Сад“, као и друге државне апотеке, мора да поштује одређену процедуру приликом набавке лекова. Републички фонд за здравствено осигурање по тој процедури расписује конкурс за набавку лекова са листе А и А1, а то су ти лекови које пацијенти добијају на рецепт, за потребе апотека плана мреже или државних апотека.

Када се тај конкурс заврши и РФЗО изабере добављача, обавештава све државне апотеке да потпишу уговоре са изабраним добављачима, а Републички фонд определи средства, свакој државној апотеци одређену суму, и у оквиру тих средстава оне потписују уговор са добављачима. Узгред, изабрани добављачи, бар ови који су сада на снази, у приватном су власништву, нема ниједног државног. С друге стране, приватне апотеке бирају кога желе, јер не подлежу овој процедури.

Добављач изабран од стране Републичког фонда ограничио је испоруку Апотеци Нови Сад под образложењем да је ризична апотека која може бити блокирана због дугова. По процедури, када апотека набави лекове од изабраног добављача, издаје их пацијентима на рецепт, и на крају месеца фактурише Републичком фонду средства и они пребаце та средства

апотеци, од којих апотека узима маржу а све остало прослеђује добављачима.

Апотеке су у обавези да снабдевају кориснике са листе А и А1, а уколико има проблема у тим набавкама, оне обавештавају РФЗО сваког четвртка. Међутим, Апотека Нови Сад је у овој години добила лекове од добављача само од половине одобрене суме и о том проблему је обавестила и РФЗО и Министарство здравља и оснивача, али није било досада реакције.

Због тога постављам следеће питање и тражим одговор пре свега од Министарства, али и од РФЗО. Дакле, када ће се решити проблем Апотеке „Нови Сад“ и других државних апотека?

Имам пред собом чланак из „Новости“ од 20. децембра, где се управо помињу и друге апотеке у истом статусу као и „Нови Сад“.

Зашто се не решава питање државних апотека? Зашто се не изједначе услови за набавку лекова за приватне и државне апотеке? Зашто се не уреди фармацеутски сектор? Јер фармацеути нису трговци него су здравствени радници који могу пацијенту пружити стручну помоћ и на тај начин смањити трошкове рада код изабраних лекара, као што је то иначе пракса у многим другим земљама.

Када ће се регулисати питање јединствених цена лекова? Као што постоје јединствене цене цигарета, тако би требало да постоје и јединствене цене лекова, као што постоји пракса у другим земљама. У том случају апотеке би међусобно конкурисале једна другој квалитетом фармацеутских и здравствених услуга а не ценом лекова, и не би се претвориле у трафике или бакалнице и не би их сигурно било оволико.

Оно што посебно наводе и други директори апотека као један од кључних узрока проблема то је и монополизација веледругерија, јер оне добију посао у оквиру централних јавних набавки које се према правилнику из 2015. године обављају централно, склопе уговор са Републичким фондом о снабдевању, а отварају сопствене ланце апотека и на тај начин директно конкуришу овим апотекама.

Понављам, желим одговор – када ће се решити питање државних апотека? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима. Имам два питања за председника Владе Републике Србије, господина Александра Вучића, с тим што се прво питање тиче и министарке правде.

Када ће нешто бити предузето на спречавању континуиране злоупотребе положаја притиском на правосуђе које се врши преко адвокатске канцеларије којој је својевремено припадао садашњи директор

БИА и његових партнера који на платном списку имају већи број пословних банака и других лица која су заинтересована да преко ове групе купују повољне судске одлуке у поступцима у којима учествују?

Дакле, када ће се спречити уиграна куповина правде и судије и тужиоци који желе поштено и часно да обављају свој посао практично ослободити притиска и када ће им се омогућити да раде свој посао слободно и без страха од политичко-криминалне одмазде?

Да будем конкретан, пре постављења за директора БИА, Александар Ђорђевић се бавио адвокатуром као партнер у Адвокатској канцеларији Ђорђевић–Васиљевић–Богдановић и изгледа да му је једина стручна препорука за највишу функцију у безбедносној служби била то што га премијер Вучић познаје са факултета, а заправо се именовањем једног адвоката за директора БИА отворило велико питање сукоба интереса с обзиром на обим информација доступних лицу на овој функцији.

Ово питање се отвара у још већем интензитету ако се има у виду да је адвокатска канцеларија наставила са радом и у крњем саставу, а да и даље заступа више пословних банака чији клијенти никако да дођу до судске пресуде, до задовољења судске правде.

Занимљиво је чиме се све бавила ова адвокатска канцеларија. Ево, конкретно, случај од 30. септембра 2011. године. У једној парници у којој су заступали „Пиреус банку“, уз поднесак који су поднели суду као доказ извесних навода приложили су и једну исправу, анекс уговора, за који се касније испоставило да представља фалсификат, односно да није потписан од стране лица које је означено као потписник у том анексу.

Исту ствар – наравно исти адвокат, у то време адвокат у овој адвокатској канцеларији, садашњи шеф БИА – поновила је адвокатска канцеларија у новембру 2016. године, достављајући суду још један фалсификат. Знајући да је ова адвокатска канцеларија блиска режиму СНС, судије које воде поступке им не замерају превише на достављању фалсификата, као што ни Јавно тужилаштво не реагује по кривичним пријавама поднетим у вези с оваквим фалсификованим исправама против одговорних лица банака и адвоката који такве исправе користе.

Постављам вам питање – чему да се надају обични грађани Србије када су заправо банке овако заштићене преко адвокатских канцеларија које су у директној вези са шефовима БИА када уопште желе да остваре било коју своју правду као клијент?

Дакле, док бројне банке држе ову адвокатску канцеларију на платном списку, потпуно је илузорно очекивати да ће држава преко Владе или преко Народне банке Србије учинити било шта на олакшању положаја грађана и привреде који су задужени код банака кредитима са валутним клаузулама преко којих се врши пљачка. Дакле, ко штити заправо банке које пљачкају грађане Србије и не доноси пресуде које треба да заштите банкарске клијенте?

Има још доказа и материјала везаних за ову адвокатску канцеларију и позивамо и друге банкарске клијенте који су оштећени да нам се јаве, правном тиму Двери, и да поставимо питање у њихово име.

Друго питање се тиче једног од легендарних обећања СНС из свих лажних предизборних тренутака, а то је доношење закона о испитивању порекла имовине. Још 2012. године у кампањи сте то обећавали, па 2014, па 2015. године је министар правде Никола Селаковић рекао да ће бити закон до краја 2015. године, премијер у свом експозеу га поново најавио и ево краја 2016. године; пет година нема закона о испитивању порекла имовине.

За то време медији објављују – династија Кркобабић 1.800.000 евра само у некретнинама, министар одбране Зоран Ђорђевић оф-шор фирме и пословање са „Телекомом“, са државним предузећем. Фирма је основана само да би зарадила 88.000 евра. Једини посао ове компаније, који је добила без икакве јавне набавке, директном погодбом и другим начинима – богаћење на грбачи овог народа преко ваших страначких шема и комбинација.

Дакле, када ћете донети закон о испитивању порекла имовине? Када ћемо моћи да испитамо порекло имовине свих вас политичара?

На крају, како у Републици Српској у „Телекому“ постоји могућност...?

**ПРЕДСЕДНИК:** Хвала вам пуно. Верујем да имате пуно да питате. Имаћемо још седница.

**БОШКО ОБРАДОВИЋ:** Само још једна реченица, ако није забрањено.

**ПРЕДСЕДНИК:** Хвала вам, али већ је прошло девет секунди. Пружимо шансу другима.

Реч има народни посланик Марјана Мараш.

**МАРЈАНА МАРАШ:** Поштована председнице, поштовани народни посланици, своје питање упућујем Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, а односи се на ред вожње „Србија воза“ који је ступио на снагу 11. децембра 2016. године.

Новим редом вожње, који је ступио на снагу 11. децембра ове године, радници, ђаци и студенти, који у највећој мери користе путнички превоз железницом, онемогућени су да користе те услуге јер нови ред вожње није прилагођен њиховим реалним потребама, а они углавном имају месечне карте за овај вид превоза.

Управо због новонастале ситуације грађани општине Врбас упутили су петицију „Србија возу“ под називом „Право на железнички саобраћај“ коју је потписало 400 суграђана за увођење нових и враћање старих полазака на релацији Нови Сад – Змајево – Врбас у временском интервалу од 15.00 до 19.00 и од 22.00 до 23.00 часа.

Потписници петиције напомињу да већина радника, студената и ђака радни дан завршава управо у 15 часова, а радници друге смене у 22 часа, те становници локалних места немају како да се врате кући.

Становници Змајева, Равног Села, Куцуре, Бачког Доброг Поља покренули су петицију како би увели нове поласке возова на релацији Нови Сад – Кисач – Степановићево – Змајево – Врбас, са посебним акцентом на станицу Змајево, која је чвориште неколико насељених места.

Посебно бих истакла да је грађанима превоз железницом важан не само из економских разлога, мада они нису занемарљиви, него и због побољшаних услова путовања овим возовима. Наравно, и због неизвесне судбине Јавног предузећа за превоз путника „Врбас“, али се надам да ће Министарство привреде, Министарство саобраћаја и Министарство рада и социјалне политике помоћи локалној самоуправи да превазиђу овај проблем и да нађу решење које ће бити у интересу како суграђана, тако и запослених у овом јавном предузећу.

Истовремено бих указала на значај пруге за нашу општину Врбас, али и на суседне општине Кула и град Сомбор. Свима нама познато је да је на основу анализе коју је урадила инострана консултантска кућа евидентирано близу 800 километара пруге за коју не постоји економски интерес и дат је предлог локалним самоуправама да оне преузму управљање тим пругама или ће их инфраструктуре „Железнице“ укинути. Дат је рок 1. јануар 2017. године да се преузме управљање пругама. Између осталих, у тој групи нашла се и пруга Врбас–Сомбор.

Очигледно је било да је анализу урадио неко ко не познаје ситуацију на терену, јер се у истом нивоу важности и оправданости нашла и пруга Врбас–Бечеј, којој недостаје 30 километара шина, и једна пруга која је активна и коју поред путника користи и неколико привредних субјеката, од којих је једна технолошки зависна од железнице, а ради се о Фабрици шећера из Црвенке.

Представници општине Врбас, као и представници општине Кула и града Сомбора одржали су заједнички састанак у Сомбору, након чега су дефинисали заједнички став да је неопходно да пруга кроз наше општине и даље остане у функцији. Наше локалне самоуправе су указале на стратешки значај железнице за привредни развој и превоз становништва и заложиле су се да пруга Врбас–Сомбор буде изузета са листе или да се пролонгира рок.

Последња информација коју имамо је да је „Инфраструктура железнице“ уважила наш захтев, тако да пруга Врбас–Сомбор остаје у функцији и под управљањем „Инфраструктуре железнице“.

Имајући све наведено у виду, како стратешки привредни значај тако и значај пруге за грађане, постављам питање – да ли „Србија воз“ планира увођење нових и враћање старих полазака на релацији Нови Сад – Змајево – Врбас у временском интервалу 15–19 и 22–23 часа?

Друго питање јесте да нас „Инфраструктура железнице“ извести о процедури отварања стајалишта за потребе превоза грађана Месне заједнице Бачко Добро Поље на релацији Нови Сад – Врбас – Нови Сад са путничким возовима. Радње око отварања поменутог стајалишта за потребе путника започете су још 2013. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има посланица Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Моје питање је упућено министру просвете. Вероватно ће га многи овде протумачити као злонамерно, али заиста се не ради о појединачном случају. Ради се о једном системском проблему са којим се као друштво суочавамо. Мислим да је ово право место да о њему разговарамо и да треба заједно да нађемо решење. Наравно, он је тај који је за његово решавање најодговорнији.

Јуче се у круг државних функционера који се сумњиче да су плагирали своје докторате или на сумњив начин стекли академска звања која имају уписала и гувернерка Народне банке Србије Јоргованка Табаковић, чиме смо дошли у изузетно озбиљан проблем.

Наиме, на списку оних који су осумњичени, а неко би рекао да је и доказано су плагирали своје докторске дисертације или друге научне радове, тренутно се налазе председник Републике, гувернер НБС, министар унутрашњих послова и градоначелник главног града. Поновићу: председник Републике, гувернер НБС, министар унутрашњих послова у Влади Републике Србије и градоначелник главног града осумњичени су да су плагирали научне радове, купили дипломе, на сумњив начин стекли академске титуле и звања, и ја мислим да је то изузетно озбиљан проблем за наше друштво.

Проблем је озбиљан не само због тога што се тиме шаље криминална порука свима онима који уче, труде се, раде, покушавају да се школују на поштен начин да се ни рад, ни труд, ни учење не исплате, него да је најлакше платити некоме да уместо вас напише неки рад, преписати оно што је већ неко урадио или на други начин доћи до дипломе. То је једна лоша морална порука, коју ови функционери шаљу свима онима који уче, труде се, раде и мисле да се рад и труд исплате.

Много већи проблем је што ми у систему високог образовања немамо правно решење за овај проблем. Наиме, Закон о високом образовању је дефинисао да институција која може да покрене проверу некаквог рада, било да је у питању дипломски, магистарски или докторски рад, јесте управо онај факултет који је и издао тај рад и нико други не може да покрене проверу тог рада.

Мислим да је то изузетно велики проблем који имамо у систему, који може да се реши једном врло једноставном изменом Закона о високом образовању, иако су те ствари, наравно, дефинисане и другим



законима, пре свега Кривичним закоником али и Законом о ауторским и сродним правима.

Наравно да ми из ДС-а сматрамо да није срамота када неко нема диплому и није срамота када је неко нешколован и није срамота када неко није завршио факултет. Напротив, часни, поштени, вредни и радни људи нису завршили факултете, нису доктори наука, нису магистри и немају потребу да се издају и представљају за нешто што нису.

Дакле, није срамота немати диплому; срамота је купити диплому. Није срамота не написати докторску дисертацију; срамота је преписати докторску дисертацију.

Сматрамо да треба да направимо, ако ништа друго, озбиљне контролне механизме који ће омогућити да се плагијати научних радова и на друге начине проверавају, или да се оптужбе о њима проверавају и доказују, а не само на иницијативу факултета на којима су ти радови одбрањени.

Осим тога, имамо страшно лошу поруку коју те особе шаљу свим оним младим људима у овој земљи, а ми заиста имамо ситуацију да због доктора са купљеним дипломама доктори са правим дипломама масовно одлазе из земље, а доктори са купљеним дипломама тренутно воде нашу државу.

Тако да је питање министру – на који начин мисли да одговори овом изазову и да ли има намеру да приликом израде закона о високом образовању, мада је сад он већ четврти министар који најављује: „ево само што није закон“, посвети пажњу овоме?

**ПРЕДСЕДНИК:** Захваљујем.

Реч има Маријан Ристичевић.

**МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ:** Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, ја сам пре десетак дана поставио питање везано за извесни пројекат који се тицао рада Повереника и Заштитника грађана, на иницијативу организације која се зове „Доктори против корупције“ који су тражили да то питање поставим. Питање је гласило – да ли је тачно да су Повереник и Заштитник добили око 80.000 фунти од британске и холандске амбасаде за пројекат који се звао „Модел закона о узбуњивачима“? Одговор још нисам добио, али сам у међувремену прошао кроз политичку шибу Заштитника и Повереника.

С тим у вези моје питање за председницу Парламента и за надлежне органе јесте – да ли се смеју постављати питања везана за рад и пројекте које раде Заштитник и Повереник? Да ли су они заштићена врста, да ли су у политичком смислу свете краве и да ли они могу да се баве политиком и да политичким квалификацијама покушавају да руше политичке неистомишљенике у Парламенту? Да ли посланици Народне скупштине – скраћено – могу да постављају питања у вези с радом оних које су овде изабрали и именовали? То је моје прво питање.

Друго питање се односи такође на недодирљивог Вука Јеремића. Моје питање везано за саветника за телекомуникације са 25 година, бившег саветника министра одбране, бившег саветника врховног команданта, саветника за све и свашта, бившег министра спољних послова гласи – да ли је тачно да је његова организација Центар за међународну сарадњу и одрживи развој, то је невладина организација, преко Хонг Конга добила три милиона евра?

С тим у вези постављам питање Министарству финансија, Пореској управи, управи за праће новца, Народној банци – да ли је тачно да је та невладина организација преко Хонг Конга приходовала три милиона евра? С тим у вези, Пореској управи – да ли је тачно да је тај новац пребачен на личне рачуне Вука Јеремића и чланова његове породице, те да ли је у складу са тим измирен одговарајући порез, односно да ли је дошло до пореске утаје?

Потпитање у вези с овим питањем је следеће – да ли је тачно да је иста организација, Центар за међународну сарадњу и одрживи развој, коју води Вук Јеремић, добила из Катара 200.000 долара, те да је новац на исти начин дошао до невладине организације, која се зове већ сам рекао како, а да је новац пребациван на лични рачун Вука Јеремића и на рачун чланова његове породице?

С тим у вези исто питање за Министарство финансија, Пореску управу, управу за праће пара и Народну банку – да ли је тачно да је дошло до пореског прекршаја и да ли је дошло до тзв. утаје пореза?

Зашто постављам ова питања? Није везано за то што је Вук Јеремић изјавио да ће бити кандидат за кандидата. За мене је кандидат онај који скупиле десет хиљада потписа, за мене је кандидат онај који преда потврду о држављанству, потврду о пребивалишту, потврду о бирачком праву и потпише изјаву. Тада је за мене то кандидат за председника. У међувремену, он може да буде само кандидат за кандидата. То можемо да будемо сви. Питања постављам из другог разлога, и то зато што је Вук Јеремић био министар спољних послова и што је у то време замењена Резолуција у Савету безбедности УН, по мени на штету Републике Србије, те је новац који је добијен на овај начин могући приход због уступака који је учињен, по мени, албанској страни.

С тим у вези тражим од ових органа да пажљиво провере ове тврдње које сам ја добио и податке, и да будемо начисто – да ли је дошло до злоупотреба, пореских утаја, јер министар спољних послова који је овлашћења са Унмика пребацио на Еулекс заслужује пуну пажњу грађана, Народне скупштине и с тим у вези очекујем да одговор добијем у наредне две недеље и да не чекам, као што сам чекао за Повереника и Заштитника, односно за заштићеника и заштићене врсте.

Дакле, очекујем да, без обзира што ће кандидат бити кандидат за кандидата, добијемо одговоре на ова питања, јер су то финансијска и пореска питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић. Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Поштовано председништво, даме и господо народни посланици, веома је важна тема и мислим да смо због питања која ћу поставити ми и увели ову институцију посланичких питања. Наиме, ради се о гласању наше државе током Генералне скупштине УН о резолуцији којом се осуђује анексија Крима.

Питање бих поставио, односно преко вас, госпођо Гојковић, упутио и председнику државе господину Николићу, премијеру Вучићу, наравно, министру спољних послова Ивици Дачићу – када је то Србија одлучила да своју будућност гради на неким другим основама, а не на међународном праву? Да ли је икада у својој историји Србија гласала супротно нормама на којима почива уређени међународни поредак и како уопште мислимо да регулишемо односе у својој будућности ако смо згазили идеју међународног права својим гласањем којим смо се практично супротставили осуди анексије Крима?

Јасно је због чега је Србија тако гласала. Мислим да све аргументе које помињем врло добро знају и Николић, и Вучић и Дачић. Гласала је због великог притиска којем је била изложена, притиска из Москве, а гласали смо и из страха да ћемо остати без подршке Русије у настојању да Косово задржимо у оквирима своје земље уколико дамо подршку међународном праву које никога не обавезује када се говори о Косову.

То је катастрофалан пропуст и велика грешка, јер смо таквим гласањем у Њујорку заправо рекли да међународно право не обавезује, па са истим оним ставом са којим је неко пре нас рекао „баш ме брига за међународно право“ ми сутра треба да се суочимо када опет помислимо да за нас треба да важи.

Који други начин може да регулише међусобне односе ако то није међународно право? Које је то право? Шта то чува прешевску долину у Србији? Шта чува Босну и Херцеговину? Шта чува север Косова?

На којим то идејама мислимо да градимо своју будућност ако смо на тако флагрантан начин сами против себе гласали?

Није нам потребан амбасадор Украјине који ће рећи да смо пуцали себи у ноге. Пуцали смо себи у главу тиме, и то је оно што је катастрофално, а тако нешто је урађено због тога што је ова земља слаба, а не због тога што они који је воде не знају шта су урадили. Знају врло добро.

Шта је то притисло Србију толико да може на такав начин да гласа против себе? Каква је то братска љубав која је тако скупа? То су питања о којима треба да разговарамо, посебно имајући у виду ове теме

које Ристичевић помиње у свом питању, председничке изборе и евентуалне парламентарне. Ни Црну Гору у Србији нисмо отворили, а оно што се у Црној Гори десило је Дизниленд према ономе што ћемо гледати у Србији ако се хитно Парламент не опамети, не почне да се бави политиком, па он стисне оне које мора да стисне да би Србија показала да има кичму.

Веома озбиљна тема и жао ми је што у оваквој атмосфери морамо о таквим питањима да разговарамо. Хвала вам. Очекујем одговор.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Свакако ћу упутити ваше питање.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, питање постављам председнику Владе Републике Србије и председнику Народне скупштине. Моје питање је – када ће коначно Народна скупштина Републике Србије расправљати о својој јужној покрајини?

То је принцип који је још Демократска странка усвојила, да се може у Народној скупштини Републике Србије расправљати о свему и свачему. О многим законима смо расправљали по три, четири или пет пута, правећи разне измене и допуне. Све је важно, све је хитно, једино, изгледа, није битно шта се дешава на Косову и Метохији.

Подсетићу вас да је већина закона које је и овај сазив Народне скупштине разматрао и усвојио био по хитном поступку. По хитном поступку, јер наводно постоје околности које прете да може доћи до некаквих штетних последица. Изгледа да једино, шта год да се ради на Косову и Метохији, какви год да се споразуми постижу у Бриселу, то не може имати никакве штетне последице и о томе Скупштина не треба никада да расправља.

Претходних дана имали смо могућност да читамо саопштења СНС-а где кажу да су покрајински посланици, иако они нису покрајински посланици јер су у шиптарској скупштини, „продали интересе српског народа за шаку албанског новца“ и „покрајински одбори СНС-а не признају ништа што је проистекло из издајничког договора посланика Покрета социјалиста и Исе Мустафе“.

Што се мене тиче, слажем се да су они издајници, али мислим да су издајници сви који у томе учествују. Свако ко је био у шиптарској влади, у влади Косова, без обзира да ли је Бајрам Реџеџи или Иса Мустафа, принцип је исти – тај је издајник, тај ради против Србије, против интереса српског народа. Али занимљиво је када то чујемо из уста владајуће коалиције па кажу да се то именовање недоличне особе ради у тренутку када Срби покушавају да спрече отимање „Трепче“ и блокаде Споразума о заједници српских општина, да то превазилази уобичајене страначке размирице и да је увреда за сваког пристојног Србина и Српкињу, али очигледно није довољан разлог да буде на дневном реду Скупштине.

Последњи извештај о дијалогу Приштина–Београд, који смо добили 14. новембра, у тренутку када су представници владајуће коалиције

Марко Ђурић и Александар Вучић подигли тензију у народу кад су се наљутили на ЕУ, али је то трајало јако кратко, разликује се од свих других које добијамо претходне године. Извештај који је донекле био искрен.

Прочитаћу вам неке делове. Каже, на пример, да европска спољнополитичка служба, према виђењу Београда, у протеклом периоду води преговоре испод нивоа својих објективних могућности и реалних потреба процеса нормализације.

Тешко је избећи утисак да је посредничка страна у протеклом периоду инсистирала на разговорима и решењима само по оним темама које су у интересу Приштине – питање моста у Митровици, слобода кретања, телекомуникације, правосуђе итд.

Каже да од постизања споразума о општим принципима 25. августа 2015. године није направљен никакав напредак по питању успостављања заједнице српских општина.

И то каже ваш преговарач Марко Ђурић. Каже да они разговарају само о ономе што Приштина тражи. Он је лично рекао на седници одбора да се Едита Тахири јавно хвалила на преговорима да је она та која пише услове за отварање поглавља и да се то касније и потврдило када смо те услове добили.

Даље каже да се крше и други преговори, али оно што је мени можда и најзанимљивије када се ради о правосуђу, каже – последња група кандидата за судије и тужиоце полагала је правосудни испит 10. септембра. Правосудни испит по њиховим законима! И каже за изборну регулативу да наша страна очекује да ће ЕУ ...

ПРЕДСЕДНИК: Време.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, две секунде.

ПРЕДСЕДНИК: Нема потребе да то цитирате.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Значи, ја немам право ни неколико секунди да прекорачим?

ПРЕДСЕДНИК: Страшно.

(Немања Шаровић: Заиста је страшно.)

Хвала вам. Заиста, хвала вам. Ко ми говори, то може да ми буде чак и комплимент. Заиста. Захваљујем.

(Немања Шаровић: Када вама то говорим.)

Захваљујем вама.

Ако можете да наставите још мало, па да се смирите, па да наставимо и ми да радимо. Може?

Хвала вам. Сад можемо да наставимо.

Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Даме и господо, поштовани грађани Републике Србије, прво питање иде Фонду за пензијско и инвалидско осигурање, директору. Трећег новембра смо упутили један захтев за информацију од јавног значаја, на њега нам није одговорено. Жалићемо се,

наравно, Шабићу, али покушавам да искористим и ову прилику да поставим ова иста питања.

Питање један – да нам достави информацију о свим службеним путовањима у земљи и иностранству за председника Управног одбора Фонда за ПИО у 2015. и 2016. години, и то: дестинацију путовања, датум путовања, износ бруто дневница и трошкова за свако путовање и, збирно по години, разлог путовања, копију извештаја са службеног пута.

Друго, копије свих фактура прокњижених као трошак репрезентације на терет средстава Фонда ПИО за 2013, 2014, 2015. и 2016. годину. Затим информацију да ли је Фонд ПИО уступио на коришћење један службени аутомобил ПУПС-у, по ком основу, у ком периоду, ко сноси трошкове амортизације и регистрације возила, која марка возила је у питању, које годиште производње, те захтевамо копију аката којим се регулише право коришћења возила између ПУПС-а и Фонда ПИО, и информацију да ли је и колико просторија у власништву Фонда ПИО додељено на коришћење ПУПС-у, те захтевамо све уговоре и између Фонда за ПИО и ПУПС-а о коришћењу пословних просторија.

У време када се противуствано смањују пензије пензионерима и новац троши за субвенције страним инвеститорима, за разне друге ствари партијским кадровима, мислимо да је јако важно да добијемо транспарентност што се тиче ових конкретних питања.

Друго питање иде председнику Владе Републике Србије. У „Њузвику“ се појавио један текст, односно интервју са чланом маркетиншког тима СНС-а, једног од многобројних, која је радила као телефонски оператер, анкетар и промотер, јер се бавила разним стварима као што је коментарисање на сајтовима, коментарисање на свим местима где имамо тзв. ботове о којима јавност већ доста тога зна. Из самог тог текста имамо пар веома интересантних ствари чиме се ти маркетиншки тимови СНС-а баве. Питање је за председника Владе – да ли је ово истина и због чега овакве ствари дозвољава?

У самом интервјуу она каже овако – на самом почетку радила сам на месту телефонског оператера, анкетара и промотера; комплетне спискове имена и презимена која је требало да зовемо добијали смо, како се говорило међу нама, директно из базе Телекома, као и из општинских партијских база; наређење је било: сазнајте шта људи сањају и то им обећајте. Питање је – да ли су ово заиста радили?

**ПРЕДСЕДНИК:** Да ли је то нешто у складу са чланом 287, посланиче? И мене интересује.

**САША РАДУЛОВИЋ:** Немојте да ме прекидате, ми не прекидамо никог.

Питање за председника Владе Републике Србије, који би морао да води рачуна о овоме.

ПРЕДСЕДНИК: Ви сте, мајке ми, бајка, али морам да вас прекинем.

САША РАДУЛОВИЋ: Дозволите ми да завршим питања.

ПРЕДСЕДНИК: Само ми реците кога питате за новинске чланке.

САША РАДУЛОВИЋ: Председника Владе Републике Србије. Узимате ми време, грађани гледају. Допустите ми да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК: Драго ми је што гледају, него треба имати смислена питања, у складу са чланом 287.

САША РАДУЛОВИЋ: Дозволите ми да поставим питања председнику Владе Републике Србије. Немојте да ме прекидате.

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Биће све у реду, нећу вас прекидати.

САША РАДУЛОВИЋ: Вратите ми минут времена који сте ми одузели.

ПРЕДСЕДНИК: Нећу вам вратити минут времена. Ви питајте у складу са чланом 287. некога ко може да вам одговори на новинске чланке.

САША РАДУЛОВИЋ: Питање за председника Владе Републике Србије.

Затим каже – напад на Фахрету Јахић Живојиновић је испланиран, инсцениран унутар тих тимова које контролише СНС, маркетиншких агенција тих ботова, пошто је њена продукција „Гранд“ угрозила пословање њихове конкуренције, па су пуштали приче да је Боба тукао Брену како би се дискредитовала породица...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, верујем да вас ово бескрајно забавља.

САША РАДУЛОВИЋ: Мене не забавља ништа. Ово су јако озбиљна питања, пошто на овакав начин шиканирате грађане Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Могу да замолим Бобу и Брену да вам одговоре на то питање.

САША РАДУЛОВИЋ: Од стране маркетиншких тимова СНС, а на челу СНС-а је председник Владе Републике Србије...

(Искључен микрофон.)

(Саша Радуловић: ... Који би морао бити упознат са овим.)

ПРЕДСЕДНИК: Аналогија вам је фантастична, верујте, али о Брени и Боби не могу да дозволим да постављамо питање у овом цењеном дому.

(Саша Радуловић: Ваше мишљење ме уопште не интересује. Имам право да поставим питање.)

Немате право да постављате шта год вам падне на памет. Због достојанства овог парламента, не могу да дозволим да питате о Боби и Брени. То је макар шта.

(Саша Радуловић: Питам о злоупотребама које се дешавају...)  
Ајде смислите неко питање. Има још посланика, па ћу вам дати шансу да питате нешто...

(Саша Радуловић: Нећу да смишљам, имам већ питања.)

Добро, али то други пут.

(Саша Радуловић: Нећу други пут, хоћу сада.)

Знам, и ја бих да ми Деда Мраз донесе огромну играчку, ал' неће. Хвала вам пуно, жао ми је.

(Саша Радуловић: Није вама ничега жао. Вратите ми реч. Имам права да говорим.)

Ево уплашила сам се, страшно ми је већ.

(Саша Радуловић: Чега вас је страх? Вратите ми реч.)

Бојим се да ће ме звати Боба и Брена и питати какве они везе имају са радом Парламента.

(Саша Радуловић: Имам питање за председника Владе, који допушта да... Вратите ми време.)

Ради јавности и ради уважених посланика који схватају шта наш пословник налаже, а то је да у складу са чланом 287 Пословника Народне скупштине поставе питање или траже обавештење из дужности функционера и надлежности органа на челу којег се сада налазе.

(Саша Радуловић: И Александар Вучић је на челу Владе Републике Србије и одговоран је за сва дешавања, укључујући и маркетиншке трикове СНС-а.)

Одлично. Седите, молим вас, све сам разумела. Хвала вам пуно. Седите. Разумела сам вас.

(Саша Радуловић: Ништа нисте разумели, вратите ми време.)

Добро.

Милосав Милојевић. Изволите.

Ко је посланик Милосав Милојевић, да ли је у сали? Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважена председнице Народне скупштине, цењене даме и господо посланици, моје прво питање је упућено Министарству привреде.

Као прво, желим да истакнем велику захвалност у име грађанки и грађана Аранђеловца, као и у своје лично име, за све реализоване пројекте и помоћ коју су нам пружили премијер Александар Вучић и Влада Републике Србије у претходне четири године.

Резултат огромног поверења и подршке коју смо као локална самоуправа имали током овог периода учинили су да Аранђеловац данас буде привредно, економски, инфраструктурно и туристички много лепши и напреднији град него што је то био само до пре неколико година. До доласка на власт СНС-а у Аранђеловцу скоро читаву деценију није се много тога урадило на бољитку града и становника у њему, и то огромна већина



Аранђеловчана добро зна. Није се улагало у путеве, пољопривреду и туризам, а наше највеће компаније су отишле у стечај.

Још једном желим да искажем захвалност Влади Републике Србије за повезивање стажа и социјални програм за фирме у стечају којим је велики број радника остварио своја права. Око 200 радника компаније „Шамот“ добило је из фонда солидарности девет заосталих минималних зарада и повезан им је стаж. Такође, остварен је и социјални програм за раднике компаније „Елта“.

Питање које нас занима везано је за стечајни поступак над стечајним дужником „Колектив“ а.д. који је отворен решењем Привредног суда у Крагујевцу ИСТ55/2010 од 2. јула 2010. године на основу обавештења Народне банке Србије и у том тренутку је имало 111 запослених, у већинском власништву Акцијског фонда Републике Србије са уделом од 72% и са имовином која је била у закупу.

Питање које постављамо је – када ће стечајни поступак који траје већ шест година бити окончан? Да ли је могуће убрзати тај процес у циљу измирења обавеза према повереницима који су у највећем делу радници као и сама држава Србија?

Ово питање нам је битно из разлога што велики број непокретности у власништву стечајног дужника „Колектива“ а.д., који се налази у строгом центру града као и у сеоским месним заједницама, пропада. О њима се нико не стара и тренутно нема никакве намене. Већина тих објеката је оштећена и представља ругло Аранђеловца.

Наша је жеља да поменуте објекте ставимо у функцију или евентуално препустимо новим инвеститорима који би реконструисали те објекте. Бањско место Аранђеловац у претходном периоду се вратило на туристичку мапу Србије и из године у годину повећава се број ноћења и посета нашој општини. Велики број поменутих непокретности би стављањем у функцију допринело развоју туристичких потенцијала са којима располажемо.

Моје друго питање је упућено Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Током 2015. године и 2016. године у Аранђеловцу је окончан највећи инфраструктурни пројекат у последњих неколико деценија. Захваљујући подршци Владе Републике Србије реконструисано је преко 25 километара државног пута који спаја општине Топола, Аранђеловац и Лазаревац, а укупна вредност ове инвестиције износи преко 11 милиона евра. Ова најсавременија инфраструктурна инвестиција у значајној мери повезала је три општине и омогућила знатно боље функционисање, трансфер роба, услуга, телекомуникација и осталих система повезивања друмског саобраћаја.

Имали смо част да отварању пута присуствује и премијер Александар Вучић са својим сарадницима. Урађена је деоница пута првог Б реда број 27 на релацији Месна заједница Крћевац–Аранђеловац у дужини

од девет километара, односно пут првог Б реда број 27 деонице Крушевица–Аранђеловац у дужини од 17,6 километара.

Питање које постављамо је – да ли је могуће извршити спајање ове две значајне инвестиције у дужини од два и по километра? Када можемо очекивати ову реконструкцију која би спојила две деонице и комплетирала читав транзитни део који пролази кроз Аранђеловац?

Ово питање је од великог значаја јер компаније из Аранђеловца бележе веома велика повећања извоза и промета робе који се обавља на овој деоници пута и самим тим изискује реконструкцију општећеног и оптерећеног дела коловоза.

Још једном, захваљујемо се на помоћи инвестицијама и пројектима и надамо се наставку одличне сарадње коју имамо. Хвала вам унапред на одговорима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Сагласно члану 86. став 2. и члану 87. став 2. Пословника, обавештавам вас да је ова седница сазвана у року краћем од рока из члана 86. став 1. Пословника, због потребе да Скупштина што пре размотри предлоге аката из предложеног дневног реда и усвоји их.

Достављен вам је записник Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање записник Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години, одржане 15, 16, 17, 18, 22. и 23. новембра ове године.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 131, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина усвојила Записник Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине одржане 15, 16, 17, 18, 22. и 23. новембра ове године.

Уз сазив ове седнице који вам је достављен садржан је предлог дневног реда седнице.

Пре него што пређемо на усвајање дневног реда, треба да одлучимо о предлозима аката по хитном поступку за допуну и спајање.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о акцизама, по хитном поступку.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 131, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 (деоница Сурчин–Обреновац) између Владе Републике Србије, коју представља

Министарство финансија, као зајмопримца и Кинеске експорт-импорт банке као зајмодавца.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 131, против – два, уздржаних – нема, није гласало 30 посланика.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Додатно финансирање за Пројекат ауто-пут Коридор 10) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развој и реструктурирање државних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о привременом уређивању начина наплате таксе за јавни медијски сервис.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 133, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 130, против – нико, уздржан – један.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о преузимању обавеза Акционарског друштва за производњу петрохемијских производа, сировина и хемикалија „ХИП Петрохемија“ Панчево према Привредном друштву „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад и претварању тих обавеза у јавни дуг Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 133, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о финансирању Аутономне покрајине Војводине.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 155 народних посланика.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланичка група СНС предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 135, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Народни посланик Немања Шаровић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези са убиством и политичком позадином убиства Зорана Ђинђића.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 18, против – један, уздржаних – нема, није гласао 151 народни посланик.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Трстенику.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 133, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 133, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Одбор за културу и информисање предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Избор чланова Савета Регулаторног тела за електронске медије, са листа кандидата које су поднели овлашћени предлагачи: удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце и универзитети акредитовани у Републици Србији.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 134, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Одбор за уставна питања и законодавство је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог аутентичног тумачења одредабе члана 48. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник Републике Србије“, број 106/15).

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 134, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Одбор за уставна питања и законодавство је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог аутентичног тумачења одредаба члана 1, члана 5. став 1. и члана 53. ст. 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник Републике Србије“, број 53/95, 23/01–СУС, 20/09 и 55/13-УС), тачка 19. предложеног дневног реда.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 134, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред Избор члана Одбора Агенције за борбу против корупције, са листе кандидата коју је поднео Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 134, против – два, уздржаних – нема.

Народна скупштина је прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком: Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком: Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком: Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.



Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објекта у Београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Нада Лазић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним путевима.

Реч има народни посланик Нада Лазић.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, предложила сам да се допуни и измени актуелни Закон о јавним путевима.

Наиме, ради се о допуни чланова који се односе на заштитне појасеве уз путеве, тачније о подизању ветрозаштитних појасева. Као што видите, имамо сушну јесен, не долази зима, може да нам се догоде поново велики сметови, а ја ћу вас подсетити да је 2014. године, када су били

велики сметови, велики проблеми на путевима широм Војводине, пети фебруар био посебно важан, јер је тог дана чак премијер лично помагао спасавању завејаних. Тада је било обећање да ће се уз путеве у Војводини, који су по својој структури специфични јер је то ораница и нема ветрозаштитних појасева, односно где су неопходни дрвореди уз путеве, да ће се уз ауто-пут и уопште уз путеве подићи ови појасеви.

Наиме, ветрозаштитни појасеви у Србији су ничија брига и, нажалост, до реакције државних органа и управљача државног пута, а то су „Путеви Србије“, или других путева, који су у надлежности општина, у случају сметова долази само онда када се стварно догоде елементарне непогоде. Нажалост, заштитни појасеви дрвећа поред пута су уништени и не подижу се нови. Ја имам прилике да видим, само уз ауто-пут, неколико закржљалих је ту и ништа више, а управо у зимским месецима они могу да помогну да се спречи стварање наноса снега и да се избегну велике штете и велики проблеми.

У протеклих неколико деценија садња заштитних дрвореда је заборављена пракса. Чак, нажалост, ево имамо пример, случај једног великог еколошког активисте у Бачкој Тополи, који је чак тужен од стране једног власника земље који већ неколико пута новопосађене саднице једноставно уништава и сад је на крају тај човек испао крив.

Значи, једноставно желимо да се ово подигне на ниво закона и да се законом регулише да мора онај ко газдује путевима и да подиже и да одржава ове ветрозаштитне појасеве, односно да уз путеве поставља дрвореде као неопходну меру да би се заштитили у зимским месецима од сметова, а у летњим месецима од ерозије ветром.

Војводина је, нажалост, регија са најмањом пошумљеношћу у Европи. Има негде око 6% површине под шумама, а стандарди ЕУ су минимум 14%.

Нажалост, моје колеге јако жаморе, очигледно их не занима.

Надам се само да ове године нећемо имати сметове и нећемо имати снег и да се ова скупштина неће поново бавити трошковима проистеклим из тих елементарних непогода. Управо у том смислу сам предложила измене овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај закон.

Закључујем гласање и саопштавам: за – десет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Предложио сам закон о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи у делу који се односи на функционисање месних заједница као најнижег нивоа, са којима грађани имају најчешћи контакт.

Заправо, у постојећој законској регулативи предвиђено је да месне заједнице на градским подручјима не морају бити формиране, а Устав Републике Србије у члану 176. предвиђа право свих грађана да могу своју локалну самоуправу да остварују непосредно или преко својих слободно изабраних представника на најнижим нивоима власти, а то су управо месне заједнице.

Дакле, предлог закона се односи на то да формирање месних заједница буде обавезно, како у сеоским подручјима, тако и у градским подручјима. Оно друго што је јако важно јесте њихова финансијска независност, односно финансијска децентрализација, која подразумева да се део средстава од пореза на имовину пребацује директно на рачуне месним заједницама, и то у износу од 80%, уколико се ради о месним заједницама у сеоском подручју од пореза на имовину, а минимум 20% за месне заједнице које се формирају на територијама градских подручја.

На тај начин заправо ми показујемо да смо спремни да заиста, истински желимо да спроводимо децентрализацију у Србији, желимо да приближимо власт свим грађанима, без обзира на ком делу територије земље или неке општине или града живе и, оно што је најважније, месне заједнице добијају већу самосталност и добијају већи значај.

Самим тим ће се мотивисати и неки људи који су данас квалитетни, способни и желе да учествују у раду и развијању својих места у којима живе да се у то и сами укључе. Имаће, заправо, мотив. На овакав начин, у садашњој законској регулативи тешко можемо мотивисати оне људе који не добију налог од својих локалних партија да учествују у месним заједницама да се у ту трку и укључе и да истински за њих раде.

Дакле, сматрам да месне заједнице не треба да зависе претерано од политике и политичких субјеката, нарочито због тога што су то демократске институције у којима се именом и презименом бирају грађани који желе да учествују у раду савета месне заједнице.

Према томе, позивам вас да подржите овај предлог закона, нарочито из разлога што се сада у многим општинама у Србији управо одржавају или ће се одржати избори за савете месних заједница, али исто тако напомињем да, због тога што оне не представљају велики значај, неке општине, попут општине у Трстенику, још увек нису расписале изборе за месне заједнице, иако закон каже да су у обавези шест месеци од формирања општинске власти да се спроведу избори за месне заједнице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

**МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ:** Захваљујем, поштована председавајућа. Нажалост, морам поново да предложим закон о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, иако смо прошле недеље ову тачку, односно овај закон имали на дневном реду.

Нажалост, промене које су се догодиле у том закону су козметичке природе и не мењају суштину. Заправо, наши пољопривредници, пре свега мали пољопривредници које имамо у Србији, у износу од 75% од укупног броја регистрованих пољопривредних газдинстава, негде око 480.000 малих пољопривредних газдинстава од укупно 630.000, колико имамо, и даље ће да се суочавају са великим проблемима како да преживе и како да одрже своју сопствену производњу.

У овом закону предлажем оно што је суштина, а то је да се промене износи подстицаја у Закону о подстицајима и да на тај начин помогну нашим пољопривредницима да лакше могу да обављају своју делатност.

Напомињем да је овај закон и те како важан, пре свега из разлога што он обухвата два милиона људи који су данас у Србији запослени у својим газдинствима и баве се пољопривредном производњом.

Највећи послодавац у Србији у овом тренутку јесу мала породична пољопривредна газдинства, а најмање пажње се њима покаже и то није добро. Дакле, молим вас да озбиљно сагледате овај закон. Ми имамо довољно средстава. Не можемо сада да говоримо о томе да немамо, јер ево слушамо хвалоспеве премијера, од министра финансија, како нам је пуна каса, имамо разне суфиците. Ево, на овој седници Скупштине данас ћемо преузети 105 милиона евра дуга који има „Петрохемија“ и немојте ми рећи да немамо сад средстава да помогнемо нашим пољопривредницима, којих има највише у Србији.

Најлакше ћемо запослити Србију кроз улагања у пољопривреду. Имамо потенцијал од више милијарди евра извоза кроз пољопривредну производњу, али да бисмо могли да га остваримо, морамо нешто и да уложимо.

Ми смо, нажалост, једна од ретких земаља која половину године, на пример, извози јабуке, а другу половину године их увози. Ми и даље увозимо парадајз и паприку у Србију, што је недопустиво и сматрам да је то нешто што се мора прекинути, али не видим жељу и не видим заправо свест оних који данас у Србији доносе одлуке о томе колики значај

има пољопривреда и колике потенцијале ми не користимо као земља која може да оствари одређене резултате у области пољопривреде.

Према томе, предлажем да овај закон ставимо на дневни ред. Предлажем да ове мере и износе за подстицаје које сам ја предвидео, пре свега који се односе на биљну производњу, на премије за млеко, подигнемо, јер, напомињем, министар Недимовић је најавио да од краја ове године неће више бити заштите од увоза млека за наше произвођаче млека овде у Србији. Биће изложени озбиљној конкуренцији и, уколико им ми не помогнемо из буџета, постоји велика опасност да ће они уопште успети да одрже своју сопствену производњу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Мени је просто невероватно колико већ дуго не желимо да ставимо овај закон на дневни ред, односно већина не жели да стави.

Посланици СНС-а не желе да председницима општина и градоначелницима из својих редова помогну да могу да стипендирају своје ученике и своје студенте. Заправо, ради се о усклађивању Закона о локалној самоуправи са Законом о ученичком стандарду, где ви практично треба да омогућите општинама и градовима да могу, у складу са законима, да финансирају своје ученике и своје студенте.

То је више техничка ствар, али то представља озбиљан проблем локалним самоуправама, јер када год дођу било какве инспекцијске службе или ДРИ, они стављају примедбу на то да они немају право да из локалног буџета стипендирају ученике и студенте.

Колико је то заправо важно говори и чињеница да ми имамо 58.000 људи који су током прошле године отишли из Србије желећи да своју будућност граде у неким развијеним земљама. Половина наше деце данас жели да оде из Србије. Главна тема је данас где је лакше отићи, где је боље отићи. Ретко ко данас размишља како ће да помогне својој земљи.

Ово је један од начина како можемо да спречимо десетогодишњи тренд у ком смо ми 175.000 људи, који су отишли из Србије, изгубили. Заправо морамо показати жељу и вољу да смо спремни и способни да финансирамо те људе, њихово школовање, да наградим њихов рад, труд, њихову марљивост и на неки начин их мотивишемо да после завршених студија, школовања, остану у својој земљи и да као нека

будућа генерација људи настави да ову земљу гради и да је развија и ствара од ње једно добро место за живот.

Ја не знам заправо шта још треба да урадимо да би неко схватио колико је ово једна од важних ствари и ја вас заиста молим да размотрите. Пристајем и на то да овај предлог закона буде предлог СНС-а. Ево, нека посланици СНС-а дају овај предлог закона, ја ћу се повући, али дајте да омогућимо овим младим људима и њиховим породицама лакше финансирање свог школовања и образовања, а са друге стране да помогнемо челницима у локалним самоуправама да они могу то, кроз финансирање из локалног буџета, практично и да спроведу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Овај закон је и те како важан, зато што је Министарство привреде и Влада Републике Србије ову годину, 2016. годину, прогласила за годину предузетништва. Ако је ово година предузетништва, то заправо подразумева и промену одређених закона, усклађивање законских регулатива. Министар Сертић је својевремено, док је био министар, најавио измену преко 40 закона којима ће се уредити и олакшати функционисање свих привредних субјеката у Србији. Шта смо од тога у пракси добили? Нисмо добили готово ништа, само још неко у низу лажних обећања представника Владе Републике Србије. Зато ја данас предлажем овај закон.

Овај закон се односи на промене у два члана Закона о порезу на добит правних лица. Најпре подразумева да се сваком пореском обвезнику који у текућој години запосли нове раднике практично умањи основица за плаћање пореза на добит за износ уплаћених доприноса за раднике које је запослио на период од најмање две године. На тај начин заправо ми омогућавамо људима да запосле раднике, мотивишемо их и подстичемо на то, повлачимо раднике из сиве зоне, а са друге стране развијамо предузетништво у Србији.

Други предлог закона је да у оним привредно неразвијеним подручјима на територији Републике Србије ми помогнемо приватну иницијативу и да на период од три године ослободимо пореза на добит сва она правна лица која су новооснована. Заправо, на тај начин и њима пружамо неки вид подршке и тада бисмо могли да кажемо да сте ви у години предузетништва нешто конкретно и урадили за наше привреднике.

Све ваше владе од 2012. године до данас су се заклињале у предузетништво и у предузетнике. Нажалост, ми имамо све мање и мање

тих фирми и уместо тога што чашћавате из полупразног буџета стране инвеститоре са 10.000 евра...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Стављам на гласање...

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Нисам завршио. Још минут, извините.

ПРЕДСЕДНИК: Па две минуте и 10 секунди. Шта да радим?

Да, три минуте. Извините.

Извињавам се, имате ваших 40 секунди.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, уместо да чашћавамо стране инвеститоре са 10.000 евра по радном месту, мислим да бисмо са много мање средстава и пара могли да помогнемо нашим приватним предузетницима у Србији, а њих има у овом тренутку негде око 300.000. Али, нажалост, они по неким проценама остварују тек тридесетак посто БДП-а, за разлику од земаља у ЕУ, где се преко половине БДП-а ствара управо из пословања малих и средњих предузећа.

То се не дешава зато што наши предузетници немају предузетничке идеје, или што су они лењи, или зато што они нису способни да испрате тржиште, већ због тога што они немају уређен систем. Немају институције система и немају државу која ће њима створити повољну климу за функционисање, и то представља велики проблем, а резултат свега тога је да се на шест нових приватних предузећа угаси 10 постојећих приватних предузећа. Дакле, потребно је створити повољнији амбијент, а овај закон управо јесте један корак ка томе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу. Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Идеја и циљ овог мог апела колегиницама и колегама народним посланицима да подрже предлог да расправљамо, за почетак, о овој измени Закона о играма на срећу има за циљ да се заправо другачије пуни, а самим тим и повећа наменски буџетски фонд за лечење ретких болести и стања која се не могу лечити у Републици Србији.

Наиме, по Закону о играма на срећу, дакле ради се о приходима који се остварују од покер-апарата, кладионица итд., 60% ових прихода се трансферише директно у републички буџет, а преосталих 40% се дели на неколико такође буџетских фондова који су намењени за

финансирање Црвеног крста, за јединице локалне самоуправе, спорт и омладину итд.

Репартизација ових средстава унутар тих 40% варира од области до области, а за лечење ретких болести и стања која се не могу лечити у Републици Србији, али могу ван Републике Србије, предвиђено је једва 5%.

Мој предлог је да се овим законом другачије прераспоређују средства од покер-апарата и кладионица. Наиме, да се иницијално само 50% слива директно у републички буџет, а осталих 50% промени у корист овог буџетског наменског фонда за лечење ретких болести тако што ће са, у овом тренутку 5%, тај однос бити повећан на 25% и заправо би, ако погледамо тренутно стање у буџету Републике Србије, тај фонд са 200 милиона динара у коначном исходу био увећан за готово још толико, односно он би износио око 400 милиона динара.

Ово говорим зато што смо управо у расправи о буџету чули од министра здравља да је овај наменски буџетски фонд за лечење ретких болести и стања ван Републике Србије конституисан 2013. године, да је 260 милиона било довољно прошле године за подносиоце захтева, међутим, исто тако смо сазнали да мали број грађана или родитеља, нарочито деце која би имала право да користе ова средства, не знају уопште за тај буџетски фонд и стога ми имамо и даље интензивну појаву да се од ретких болести нарочито деца лече путем СМС-ова и хуманитарних концерата.

Стога сматрам да расправа о предлогу да се овај закон промени јесте у корист не само популаризације овог фонда већ је и само информисање родитеља да могу да користе ова средства.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ова измена Закона о финансирању локалне самоуправе, односно наших општина и градова у Републици Србији, има намеру заправо да врати оно буџетско стање у нашим општинама и градовима како је било пре измене истоименог закона пре два месеца, односно да се приходи локала од пореза на зараде врате на 80%.

То је један од најсигурнијих, ако не и најсигурнији приход општина и градова и потпуно је јасно зашто је централни ниво власти управо одлучио да од најсигурнијих прихода општина и градова узме себи



део и централизује додатно овај, кажем, најсигурнији приход општина и градова, али последице, које су већ видљиве на нивоу локала, мислим да би требало додатно да забрину, нарочито Министарство државне управе и локалне самоуправе, као ресорно.

У неколико наврата сам већ помињала, почев од мог града Панчева, да општине и градови крећу са интензивним задуживањем, односно са узимањем кредита, наравно под комерцијалним условима, не би ли ово оштећење свог буџета надоместили кроз кредитно задужење.

Моје Панчево се нпр. задужило за готово милијарду динара. Дакле једна петина вредности буџета је кредитно задужење. Град Зрењанин се задужио за 700 милиона динара. Град Ниш се задужио за готово две милијарде динара, а све идући у сусрет оној централистичкој мери умањења локалних прихода од пореза на зараде а да би се обезбедила додатна средства за елементарне надлежности, за тзв. изворне надлежности општина и градова, као што су одржавање болница, односно домова здравља, одржавање, кречење и обезбеђивање елементарних хигијенских услова нарочито основних школа, па и средњих школа, осим на територији АП Војводине, којима је оснивач и Аутономна Покрајина.

Стога бих апеловала на колеге да такође отворимо расправу о овом закону, да заправо вратимо на пређашње стање овај закон који је пратећи закон Закону о локалној самоуправи, да се прво промени Закон о локалној самоуправи, а тек онда овај пратећи Закон о финансирању локалне самоуправе, јер је практично централни ниво скресао финансијски најсигурнији део средстава општинама и градовима, а није им смањило надлежности, и они су сада, морајући да се старају о основним надлежностима, доведени у ситуацију да се задужују. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

**МАРИНИКА ТЕПИЋ:** Захваљујем, председнице.

Мој предлог, а апелујем за разумевање и на остале колегинице и колеге народне посланице и посланике, да подрже да се о овоме такође расправља, да се стави на дневни ред, јесте заправо измена и допуна члана 5. Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Наиме, члан 5. у овом тренутку гласи – Манифестацијом, истицањем симбола или обележја или било каквим другим деловањем припадника или присталица неонацистичких и фашистичких организација и удружења сматра се сваки организован или спонтани јавни наступ на којем се изазива или подстиче мржња, нетрпељивост или дискриминација према припадницима било којег народа или националне мањине и цркви или верској заједници.

Мој предлог је да се овај члан 5. допуни – и према особама другачије сексуалне оријентације, односно припадницима лезбијске, геј или бисексуалне популације или трансродним особама, односно ЛГБТ популације.

Наиме, поред низа докумената, како декларативног карактера тако и самих закона којима је препозната дискриминација сваке врсте, па тако и према нашим суграђанкама и суграђанима другачије сексуалне оријентације, сматрам да је потребно овакав однос препознати и у овом закону с обзиром на то да смо сви сведоци и врло интензивно упознати са тим како неонацисти или фашисти или хомофоби и трансфоби не само што узимају закон у своје руке него и провлаче кроз своје шаке све оне које они легитимишу као грађане другачије сексуалне оријентације.

Сматрам да између пропаганде или организовања манифестација, истицања симбола, до овако фаталних последица какве нескривено промовишу, заговарају, па на крају и примењују хомофоби и трансфоби, нарочито у оквиру неонациста и фашиста у нашој земљи, јесте врло танка линија и да држава мора врло јасно да стане као брана и као јасно декларисани заштитник свих грађана и поштовања свих основних права и слобода, како када се она односе на национална права, на верска права, тако и на права која су везана за слободу по питању другачије сексуалне оријентације.

Апелујем на колеге да се охрабре и да подрже да се овакав један предлог закона коначно нађе на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Директна последица ове моје иницијативе да се измени Кривични законик јесте недавна ситуација када је такође мењан Кривични законик тако што је уведено ново кривично дело јавног одобравања,

односно негирања геноцида, који се, по том новом члану Кривичног законика, односи само на правоснажне пресуде судова у Србији и Међународног кривичног суда.

Тада сам поднела амандман да се овај члан прошири и да се односи и на Хашки суд, у скраћеној верзији, Међународни суд правде или Светски суд.

Питала сам и тада министарку по ком основу је извршена селекција неких међународних судова који су препознати овим чланом а други међународни судови нису; притом се ради о овим другим међународним кривичним трибуналима који се директно баве проблематиком некадашње наше државе и некако ми је било нелогично да је забрањено негирање геноцида или ратних злочина на неком другом континенту, као што је афрички, на пример, а да је дозвољено практично негирање геноцида и ратних злочина за оне ратне злочине и геноциде који су почињени у наше име.

Други разлог зашто сам поднела ову иницијативу јесте, слободно бих рекла, зато што сам била обманута или преварена током саме расправе зато што ми није дато право да образлажем амандман, који је био истоветан овој законској интервенцији коју предлажем, под образложењем да је одбачен као противуставан. Испоставило се да то није тачно и да он уопште није био оцењен као противуставан и да ја никада нисам добила такво образложење од ресорног одбора.

Сматрам да је тај политички маневар да се уопште ова тема, па макар и кроз двоминутно образлагање амандмана тада испоставио ефикасним, али, ево, хвала на могућности што имам три минута на почетку сваке седнице да образлажем сада законску иницијативу и да, верујем, све пажљивије и пажљивије све колеге прате оно што јесте предмет ове моје иницијативе и да једнога дана – ако не данас, онда у скорој будућности – буду спремни да прихвате чињеницу да сви међународни судови који се на било који начин баве ратним злочинима, злочинима против човечности и геноцидом почињенима у наше име нађу место у нашем Кривичном законнику.

Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ово је вероватно десети пут како понављам свој апел да посланичка већина прихвати овај предлог закона и да тиме спречи криминализацију академске сфере у нашој држави.

Имамо, као што знате, и као што јавност зна, већ неколико високих државних функционера чије је академско звање, чије су дипломе, благо речено, под великом сумњом, а за многе је већ доказано да су фалсификат. Ради се о дипломи председника државе, ради се о дипломи министра унутрашњих послова др Небојше Стефановића, о докторату, чули смо јутрос, гувернерке Народне банке, који је, иначе, одбрањен под бомбама у Приштини 1999. године, докторату градоначелника Београда, дипломи директора Канцеларије за Косово и Метохију и многих, многих других.

Наравно да поплава академских превара није почела са овом влашћу и то је разлог више да колеге прекопута, који чине већину, дају свој допринос борби против сваке врсте криминала.

Мислим да је криминал у образовању и криминал у академској сфери један од најгорих. Без обзира на то што не доноси директно велику материјалну корист, он трајно уништава једну област једне државе, једног друштва. Мислим да има пуно сведока који су на својим леђима то већ осетили. Тиме ми растерујемо младе људе из ове државе, јер зашто би учили школу, тако они резонују, када је много важније да се упишеш у неку странку него на неки факултет. Када је много важније да лепиш нечије плакате или да квариш свој стомак сендвичима које ботови добијају по таванима неких београдских и провинцијских зграда.

Зато вас позивам да прихватите овај предлог. Влада Србије се, иначе, позитивно изјаснила о овом предлогу. У свом ставу, који је донет 29. септембра, у потпису Александар Вучић, каже да је чињеница да су током вишегодишње примене Закона о високом образовању уочене одређене слабости у систему и појединим решењима итд. и спрема се Влада да донесе закон који ће да санкционише ову област. Нудим своју помоћ, да скратимо муке Влади и да то донесемо још кол'ко на данашњој седници.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Као што већ знате, пошто то причам исто више од две године, разлози за доношење овог закона су у томе што постојећи закон не гарантује законитост у овој области. Напротив, постојећи закон, и многи закони пре њега, опет ово није ексклузива актуелне власти, било је ту брљања и у ранијим властима, и у неким од пре 30, 40 и у неким новијим, а то је да је област планирања и изградње отприлике била у хаосу. Неко време је оправдање за то било да је то социјални аспект и да треба дозволити људима који су скупили нешто пара да направе себи било шта па да баш не чачкамо по прописима, али то време је одавно прошло.

Године 2003. донет је један одличан закон, чија примена није започета зато што је следећи министар који је био задужен за ту област прво себи у једном селу поред Чачка направио објекат од неколико хиљада квадрата који је био потпуно бесправно сазидан. И кад је то могао да уради министар, онда су сви схватили да то треба и они тако да раде, односно да наставе са тим.

Имамо Закон о озакоњењу који би требало да санира последице вишедеценијског хаоса у тој области, али, као што је јавност упозната, као што је врло очигледно, тај закон нема своје ефекте, јер до краја новембра, када је био рок да локалне самоуправе обраде све примере бесправне градње, којих има неколико стотина хиљада, кажу око 800 хиљада, тек 10% тих објеката је стављено на евиденцију, а озакоњено нешто што би се мерило промилима.

Зато је неопходно да паралелно са Законом о озакоњењу, који треба спроводити ефикасно или, још боље, дати измену тог закона, а ја ћу је до следеће седнице и предложити, да се кроз интабулацију, кроз један други процес озакони све оно што је досада изграђено а да се не ради о инвестиционој градњи и да се не ради о градњи која је у забрањеним зонама, поред река, поред војних објеката и на свим другим забрањеним местима.

Овако ћемо имати пример да имамо пуна уста правде и поштовања закона, а онда ту имамо викендице председника државе које су ван тога и имамо сумњу да у тим викендицама, које су направљене без закона, на погрешном месту, без било какве дозволе, то можда натера људе, власнике тих викендица, рецимо, да уче оријентални плес. Што је потпуно непримерено за наше коридоре.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић):** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Наравно.

Шта је идеја? Као што знате, ево иду нам избори, биће априла председнички сигурно, а ја се радујем томе, радујем се и помињању парламентарних. Надам се да ће и београдски избори да буду одржани, и још неколико општина у унутрашњости, и да тиме дамо прилику да сретна нова, не странка у овом случају, него сретна нова 2017. изборна година буде стварно срећна за највећи број грађана Србије.

Кад су избори, ту су и кампање. Кад су кампање, ту се огромна свота народног, државног новца грађана баца за рекламне спотове политичких странака и других учесника у изборном процесу који, те рекламе, ти спотови, не одговарају минимуму естетских, политичких, социолошких, било којих критеријума које можемо да применимо.

Зато предлажем да се забране комерцијалне рекламе свим политичким странкама, свим учесницима у политичком животу, из два разлога. Прво зато што странке које су на власти, не само сада него и у прошлости, увек имају десетоструку предност у односу на друге странке, јер оне користе новац из буџета, из директних легалних и илегалних извора и тиме се потроши годишње, што легално, много више илегално, близу сто милиона евра у годинама кад имамо опште изборе.

То је огроман ниво пара. Сто милиона евра је новац који би решио многе проблеме у многим областима друштвеног живота. Рецимо, пре неки дан смо имали прилог на телевизији где је директор Електромреже Србије, у присуству министра здравља и у присуству кума и председника Владе Србије, донирао за лечење деце пет милиона динара. Пет милиона динара је 40.000 евра, а за глупе рекламе политичких странака се троши сто милиона. Хајде да израчунамо колико је то.

Сва деца, сви људи који се лече од болести којима у Србији нема лека, сва превентива за децу која још увек нису рођена, сва превентива и акције за вантелесну оплодњу, све оно што би омогућило да Србија поново постане земља где се деца рађају, живе здраво и остају овде може да се реши од пара које се потроше за једну изборну кампању на телевизији. Мислим да не постоји већи мотив да гласате за овај предлог закона.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за је гласало – десет, против – нико, уздржан – нико, није гласало 137 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Да ли посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Хвала.

Овај закон је везан за претходни, јер и у Закону о избору народних посланика постоји могућност да се врше те комерцијалне рекламе, и мој предлог гласи да се измени тако што ће се донети нови члан 49а – забрањено је изнајмљивање термина у свим електронским медијима који се емитују на територији Републике Србије подносиоцима изборних листа за преношење предизборних скупова, политичких порука и реклама. Значи, нема рекламирања.

Како грађани да дођу до информације за кога да гласају, да дођу до тога ко су кандидати, какви су политички програми и какви су циљеви? Па, наравно, тако што ће електронски медији, а и писани медији могу то на свој рачун да направе, да упознају грађане у специјалним емисијама или у специјалним издањима, или у редовним емисијама и редовним издањима, са свим подносиоцима изборних листа у емисијама које ће бити промотивне, бесплатне, којих и дан-данас има, још боље у емисијама које би довеле до дијалога између различитих политичких странака, кандидата, и тиме би се створила једна нормална, здрава атмосфера, да људи виде ко шта нуди.

Овако данас, поред тих великих реклама за које се баца сто милиона евра кад је изборна година, ми имамо потпуно ненормалну ситуацију, потпуно болесну ситуацију, да представници власти у последње четири године, пет година, никада нису изашли на ТВ дуел, да не причам о радију или тако нечем сличном, или директни дуел, рецимо, овде у овом парламенту, било коме из опозиције. Па како то да сте толико успешни а бежите од тога да своје успехе поделите са опозицијом? Да нас потуче до ногу, да нам покаже колико је паметан, било ко, тога нема. Зато то мора да се промени.

Успут, да вам кажем, ово није никаква измишљотина нити демагогија, које данас имамо кол'ко год хоћете, и у држави и у власти, али нажалост и у овом парламенту, него је то добар обичај. Оваква забрана рекламирања важи већ деценијама у земљама које су мало више напредовале у процесу демократије од Србије. То су, рецимо, Велика Британија, Холандија, Шведска, Норвешка, Француска, Немачка, Ирска, Шпанија и многе друге земље. Ако оне могу без приглупих, естетски неприхватљивих и политички штетних реклама да убеди своје грађане да бирају добре, нормалне, здраве владе, не знам зашто то не бисмо могли да

урадимо ми, а одговорност је на нама, посланицима српског парламента, јер ми смо директни избор грађана Србије.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико, није гласало 134 народна посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

Да ли посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Хвала лепо.

Већ сам понављао неколико пута, али за оне који слабије чују или који не разумеју да поновим то још једном. Идеја је да кандидати за чланове Владе, значи за председника Владе и министре, пре него што буду изабрани за ту функцију, ако ми гласамо за њих у већини, ми као посланици, пре тога донесу лекарско уверење да су способни за рад у државним органима, као што то доносе људи који се запошљавају у администрацији, обезбеђењу, људи који пружају хигијенске услуге, који се брину о неким другим стварима. Зашто не би и министри прошли тај мали лекарски преглед?

Тај мали лекарски преглед би довео до тога да будемо сигурни да нам у Владу долазе нормални људи, физички спремни за то што их очекује, за напоран рад, двадесет пет-шест сати дневно, неки раде и по 27 кад им дође, а посебно да буду психички спремни за сва та искушења. Није лако да остварујете сваки дан победе на свим пољима и да останете нормални.

Зато ја предлажем да се изврши претходни преглед за све те кандидате. Онда нам се не би десило, рецимо, да имате министра који вам каже да воли да види новинарке које клекну. Не дао бог, ја не знам да ли се то десило код нас икад, али би ово била превентива.

Или, рецимо, да нам дође неко да нам предложи у дневни ред да држава Србија преузме 150 милиона дуга „Петрохемије“ из Панчева, јер је то добро за нашу будућност и то је још једна победа, а кад је та „Петрохемија“ прављена, тамо негде осамдесетих година, они који су нам је тада продали, Американци, рекли су да се ту технологија јако брзо мења и да је десет година технолошки рок трајања те опреме. Од тада је прошло тридесет и нешто година. Ми и даље бацамо паре. То само неко ненормалан може да вам предложи.

Овим прегледом то би било спречено. Не би било никакве шансе да до тога дође. Да неко прича да нам је буџет нај, нај, најбољи, највећи, нај, љуби га мајка, први пут у историји, на Балкану, у Европи, откад је Тита, пре Тита... Аман, људи, никакав буџет није донет у последње



четири године, а ни у последњих седам-осам година пре тога, а да је био нај. Ни по чему. Ни по чему! Раст БДП-а за следећу годину 3%. Па 2003. године, кад је једна паметна влада водила ову државу, био је 4,5% овако, па нисмо поменули да је то неки велики.

Коначно, то би спречило да нам у Владу Србије буде изабран, рецимо, Александар Вулин. Мислим да би овај закон апсолутно био брана таквом догађају.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико, није гласало 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Овде смо у критичној ситуацији. Избори су сигурно, председнички, за четири месеца. Можда је ово последња прилика да изменом закона који каже да се мења члан 11. и став 3, после тачке 2. додаје се тачка 2. која гласи да кандидат треба да преда лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Без тога неће моћи да буде изабран, односно ни да се кандидује.

Зашто је то важно? Прво, зато што, кажем, избори су за четири месеца, биће расписани фебруара, а ми пре тога морамо да донесемо закон. Друго, није обичај да се изборни закони мењају у изборној години. Нова година чак и у Србији долази 31. децембра, значи за неких девет дана. Крајњи је рок да донесемо овај закон и тиме спасимо образ.

Од чега то може да нас спречи? Знате шта, свако може да се кандидује за председника. Треба да има 10.000 потписа, треба да има нека уверења, о томе да није под истрагом, да није кажњаван, да пристане на кандидатуру, а ја кажем и да има лекарско уверење за заснивање радног односа у државним органима. То је препрека. То је брана. Да нам се не деси да, не дао бог, рецимо, добијемо председника коме се привиђају жути људи, који ће да дођу па да нешто направе, канал који спаја Дунавски слив и Егејски слив, преко Мале Крсне.

Може да нам се деси, рецимо, не дао бог, да дође до тога да имамо председника који, не дао Бог да се деси тако нешто, оде у посету Кувајту и понесе ракију коју сам прави, а Арапи не пију алкохол, па једва прођемо без скандала.

Или, да нам се, не дао бог, деси да нам оде председник у Уједињене Арапске Емирате, па почне да игра. Чује неку музику, то је она музика кад треба да излазе оне змије из корпе, а он мисли да је то музика за

плес и онда ухвати неки полукишобран или неко жезло, не дао бог, владарско, и почне да плеше у намери да се попне на астал који стоји у тој просторији. Наравно, људи аплаудирају; шта знају, можда мисле то је обичај српски да се тако ради. Али није, то је брука.

Коначно, може да нам се деси да, због тога што неки председник који сутра може да буде изабран има неке директне везе са неким криминалцима из Бугарске, који му дају бесплатне флаше за паковање ракије да спречи испоруку криминалца који има црвену потерницу Интерпола. То можемо да спречимо само ако сада гласате за ове измене закона.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 135 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Већ сам причао, али да поновим.

Историјска је истина да је српски народ био жртва геноцидних намера. Историјска је истина да геноцидне намере нису ексклузива која је усмерена само према српском народу и да су многи народи били жртве таквих намера, а неке од тих намера су биле испуњене. Једна од тих злих намера је испуњена у периоду од 1915. до 1922. године, у време Османског царства, када је геноцид извршен над Јерменима. Ту нема никакве историјске дилеме. Све чињенице које могу да буду доказ једне такве намере и испуњења такве зле намере постоје.

Мислим да је добро за народ који је сам био жртва геноцида да укаже на геноцид као универзално лош појам, а то можемо да урадимо сада, ако као Српски парламент резолуцијом осудимо оно што се десило Јерменима пре скоро 100 година.

Не бисмо били први у том процесу, али бисмо ушли у групу земаља чији парламенти су донели такве одлуке. И мислим да је то добро друштво. Рећи ћу вам ко је то све већ урадио: Руска Федерација, Грчка, Белгија, Француска, Канада, Кипар, Италија, Швајцарска, Аргентина, Уругвај, Шведска, Либан, парламент Калифорније и још неколико држава САД, неке мање земље по Латинској Америци и Азији.

Мислим да је добро да укажемо да прича о геноциду нема само обележје једне нације, било да је она вршила геноцид, било да је она трпела геноцид, него да се то дешавало у историји, да се то дешавало до пре

десетак година и ко нам каже да се то поново неће десити. Ако донесемо једну овакву резолуцију, то ће бити заједно са овим другим државама, брана да се понови лоша историја, лош део историје, лоше намере и да сваки грађанин света има на памети да је геноцид нешто што је могуће, да то није само ружна прича него да је то стварност која се дешавала Јерменима пре сто година, која се дешавала и на Балкану пре петнаестак година. Наша је морална и политичка обавеза да кажемо своју реч о томе, а то је да гласамо за ову резолуцију.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 135 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?  
(Да.) Изволите.

**АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ:** Одмах да вам кажем, господине Милићевићу, да немам намеру да причам о несталим бебама док овде посланици пуштају музику. Сад је овог секунда настала тишина у сали, а до овог момента је неко врло гласно...

Ја молим посланике који слушају музику да ставе слушалице, не знам да ли знају да то постоји, па нек се на тај начин забављају ако их не интересује ово о чему се говори.

Молим вас трећу годину заредом да у Кривични законик унесемо само једну једину измену, а то је да се међу кривична дела која не застаревају уврсти кривично дело крађе беба. Они међу вама који су били заинтересовани, а надам се да су вам шефови посланичких група проследили писмо које смо добили од Удружења родитеља и рођака несталих беба, могли су да прочитају писмо које смо од њих добили, а у том писму они моле народне посланике да не усвоје Предлог закона који је припремила Влада Републике Србије, због тога што за њега тврде да би усвајањем тог закона нестала свака могућност да они икада открију шта се десило са њиховом децом.

Осим тога што су незадовољни начином на који је Влада припремила Предлог закона и начином на који је конципирана сама истрага, једна од основних ствари на које се жале јесте то што закон предвиђа да кривично дело крађе беба застари. Они сматрају да нема потребе да се оно издваја у односу на кривично дело отмице. Они сматрају да је заправо то што се десило њиховој деци у породициштвама из којих су нестала отмица и да, као и у случају отмице, овде истрага треба да тече све док се не нађе или нестала особа, у њиховом случају њихово дете, или док

се не пронађе леш тог њиховог детета и док се не установи где је дете сахрањено и која је била његова коначна судбина.

Мислим да ово није ствар око које треба да полемишемо. Мислим да ово није ствар око које треба да се свађамо. Мислим да свакако ово није ствар око које ви, колеге драге, треба да чекате звонце да бисте гласали, јер ово не кошта ништа ни државу ни грађане а многимима ће дати шансу коју иначе не би имали, због тога што, верујте, у многим случајевима, док се они не саберу, док не врате филм, док не схвате да нешто није било у реду, док не схвате да болнице немају право да им не дају тело детета и на такав начин прикривају шта се десило, буде већ касно.

Молим вас педесет и неки пут, гласајте за ово; не кошта нас ништа, а њима ће значити много.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 16, против – нико, уздржаних – нема, није гласао 131 народни посланик.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?  
(Да.) Изволите.

**АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ:** Захваљујем, потпредседниче.

Свима је јасно да је наше високо образовање можда кључни разлог због чега наш образовни систем није добар. Због тога што се у високошколским установама образују сви они који сутра држе наставу и у основним школама и у средњим школама, а веома често то њихово образовање за будући посао наставника изгледа тако да они немају ни дана никакве едукације када су у питању педагошка психологија, педагогија или било шта што им је потребно да би сутра могли да обављају посао наставника.

Наравно да је ово само део онога што је проблем у нашем високом образовању. Оно је неефикасно, оно је застарело, и даље се води по екс катедра систему, баш као и основно и средње школско образовање. Људи који се баве образовањем сматрају да је то један од основних проблема у нашем високообразовном систему.

Сходно томе, наши факултети не стоје добро ни на европским ни на светским ранг-листама, уз пар светлих изузетака. Наши студенти излазе са тих факултета тако да нису научили ништа од онога за шта су се школовали. Имамо правнике који заврше правни факултет а да нису ни видели уговор нити знају како да га саставе. Имамо наставнике српског језика, рецимо, који од обуке за наставу из предмета који сва деца имају од

првог разреда основне школе до четвртог разреда средње школе, сваки дан, имају свега неколико месеци праксе и два или три месеца обуке из некакве методике наставе.

Имамо поплаву приватних факултета, који су нелојална конкуренција државним универзитетима, које ђаци и студенти уписују само и искључиво из разлога што је једноставније и лакше завршити и у које долазе ученици који не испуњавају основне критеријуме чак ни на уласку у универзитет, а да не говорим о томе да на изласку са универзитета ми немамо никакву контролу. Ми заправо не знамо шта су знања која су студенти понели са факултета.

Док не исправимо оно што је проблем у високом образовању, ми не можемо исправити проблем и на осталим нивоима образовања. Имамо Стратегију развоја образовања у Србији до 2020. године, у којој све пише на који начин се ови проблеми могу решити. Ми само треба да усвојимо закон који ће то омогућити и који ће у закон ставити оно што су људи који се баве образовањем предвидели.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем се, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Заключујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 138 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица мр Александар Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?  
(Да.) Изволите.

**АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ:** Уџбеници су, као основно наставно средство, још један од лоших елемената у нашем образовном систему, а ми у ДС дубоко верујемо да начин на који нам изгледа образовни систем јесте начин на који ће нам сутра изгледати држава, а оно што сада имамо прилике да видимо апсолутно није задовољавајуће.

Наравно да добар наставник може да заобиђе оно што је лоше у уџбенику, да може да превазиђе то што су нам уџбеници застарели, превазиђени, веома често нетачни а ученицима неинтересантни, родитељима прескupi, првацима претешки, наставницима непотребни, али је питање колико су наши наставници мотивисани да се на такав начин довијају у ситуацији у којој нико други у овој земљи није урадио свој посао и од њих се очекује да ураде оно што је био посао Министарства.

Када смо усвајали Закон о уџбеницима, као да је основна ствар била да се ограничи број страна у уџбеницима, као да ће ограничен број страна у уџбеницима решити све проблеме са којима се наставници, деца и њихови родитељи сусрећу. Па нису уџбеници обимни зато што издавачи

воле да су уџбеници обимни, него су уџбеници преопширни зато што су нам наставни планови и програми лоши, зато што Министарство није реформисало наставне планове и програме.

Шта су издавачи урадили? Они су само обрисали слике, смањили фонт, смањили маргине и на тај начин решили обавезу која им је наметнута, да уџбеници имају одређени максималан број страна. Није проблем наших уџбеника у броју страна. Проблем наших уџбеника је у њиховом садржају, а садржај је у складу са оним што пише у документима која је донело Министарство.

Проблем наших уџбеника је за родитеље у њиховој цени, која је веома често толика да они не могу ни у најбољим сценаријима да плате. Што се тиче деце, проблем наших уџбеника је у томе што су неинтересантни, неприлагођени њиховом узрасту. И, проблем наших уџбеника је у томе што су веома често нетачни, а то се дешава зато што ниједна од институција у оном читавом низу институција које треба да их проверавају не ради свој посао, него сви некако гледају како да се утале и на који начин да дођу до некакве зараде.

Ту су опет, по старом добром обичају, наставници испали најцрњи и најгори – јер на кога је најлакше свалити?, најлакше на њих – али ја мислим да ми имамо простора то да поправимо, само ви, нажалост, не желите да разговарате о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 143 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?  
(Да.) Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Можда је колегама познато, ја мислим да није, па због тога не подржавају овај предлог.

Предлажем да се у Закон о пољопривредном земљишту, у оном делу који се бави правом општина да у свакој општини трећину пољопривредног земљишта у државном власништву додели некаквом инвеститору или пословном партнеру по свом приватном и личном избору, да се у тај члан ипак убаце и некакви критеријуми. Да не буде баш заиста да председник општине може да да коме год хоће трећину најбољег пољопривредног земљишта у својој општини, него да се ипак мало договоримо око тога ко могу да буду ти људи који ће добијати најбоље

пољопривредно земљиште, да видимо под којим условима, да ли они имају неке обавезе, да ли постоји неко јавно надметање, да ли постоји конкурс, да ли они морају да се јаве, да ли морају да испуњавају одређене критеријуме. Јер то је, апсолутно као и све друго у држави, да они који су на власти изаберу оне који су им политички блиски и оне које ће прогласити инвеститорима.

Ми чак у закону, онако како пише, немамо ни доказе да ће то бити било какви инвеститори и онда им, дакле особи по свом слободном избору, дају трећину најбољег пољопривредног земљишта у свакој локалној самоуправи у Србији на период који траје толико док генерације у породицама наших пољопривредника не буду остале без основне егзистенције и буду приморане да раде као надничари на пољопривредном земљишту које сте ви дали на располагање и на употребу својим пословним партнерима. Не знам како бих их другачије назвала, зато што у закону не стоји апсолутно ништа о томе да ти људи заиста треба да буду инвеститори и да заиста инвестирају у ту земљу.

Рекла сам већ неколико пута, у Војводини више од десет хиљада породица живи искључиво од тога што обрађује пољопривредно земљиште у државном власништву. Претпостављам да ти ваши пословни партнери неће узимати пољопривредно земљиште које је лошег квалитета него ће вероватно узимати најбоље пољопривредно земљиште у свакој општини, с обзиром на то да и ви можете њих да бирате како желите а и они могу да бирају пољопривредно земљиште како желе.

Тим људима који данас живе искључиво од тога што обрађују државно пољопривредно земљиште ћете оставити или необрадиво пољопривредно земљиште или пољопривредно земљиште које је лошег квалитета. Молим вас да то не радите. Немам ништа против да ти неки пословни људи добију пољопривредно земљиште, али дајте макар да неки критеријуми постоје, а не да делите како вам падне на памет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 140 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица мр Александар Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?  
(Да.) Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Као што сам рекла, ми имамо Стратегију развоја образовања до 2020. године. Ту стратегију су правили сви људи у Србији који се баве

образовањем, који пишу о образовању, који размишљају о образовању, који промишљају о таквим стварима и ту стратегију је усвојила прва влада коју су направиле СНС и СПС. Дакле, ту стратегију је усвојила иста ова већина која је сада на власти, иста она већина која је до сада бирала четири министра просвете, од којих ниједан није показивао ни најмању намеру да примени ствари које су дефинисане том стратегијом, а њом је дефинисано апсолутно све што ми треба да урадимо у нашем образовном систему да би он изгледао онако како треба да изгледа образовни систем једне модерне државе у 21. веку.

Уместо тога ми данас имамо министра Шарчевића, који, обилазећи Трстеник, опет говори о фасцинацији Александра Вучића дуалним образовањем, против ког су апсолутно сви људи који су учествовали у писању те стратегије, против ког су сви људи који се баве образовањем у овој земљи, који знају било шта о образовању и против ког су сви људи који знају да се не може стратегија образовања правити на основу тога што је Вучић био у Немачкој па видео да тамо има дуалног образовања па му се то много допало па ћемо ми то сада да применимо. Тако се образовањем не бави.

Притом, Шарчевић још и говори о томе како је Трстеник баш погодан за дуално образовање зато што је тамо „Петолетка“, у којој ради тренутно 900 људи са тенденцијом смањивања. Ја вас питам – какво црно дуално образовање ми можемо да планирамо, за какву црну привреду? А и сам министар, увиђајући да ми нисмо у ситуацији Немачке, која тачно зна колико ће јој за 20 година на ком радном месту требати радника па тако може да има дуално образовање. Он каже да ћемо ми морати мало да симулирамо, зато што се наши ученици образују за радна места која ће тек да се направе и тек да дођу. Знате шта? Нек он мало симулира са својом децом образовање, а са образовним системом Републике Србије нема право то да ради.

Молим вас, господине Милићевићу, да звоните сада да би посланици знали да треба да гласају за овај предлог закона зато што је јако важан.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем, колегинице.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема, није гласао 141 народни посланик.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Гордана Чомић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Да ли народна посланица Гордана Чомић жели реч? (Да.)



Реч има народна посланица Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Дана 13. марта 2015. године у 19.15 часова бивши министар одбране Братислав Гашић издао је усмену наредбу и тиме прекршио субординацију, што је утврђено у извештају. У 20.15 часова је полетео хеликоптер са пилотом Омером Мехићем и негде око 23 часа те вечери се хеликоптер трагично срушио близу Аеродрома „Никола Тесла“, доневши смрт за седморо у хеликоптеру.

Било је извештаја, било је истрага. Генерали Бандић и Живак су добили дисциплинску пријаву због тога што су се „оглушили о систем координације“. Могли су да бирају да ли ће да их казни министар Гашић, да су одбили усмену субординацију, или да се казне шест сати касније у ругању владавини права, пошто генерали немају права на заштиту владавине права, као што на заштиту немају права седморо мртвих у хеликоптеру.

Кроз све извештаје, кроз рад свих комисија два питања су остала без одговора и, као у песми коју сви знамо из основних школа, да ће се и гробови наши борити с тим лажима, кад-тад наћи ћемо одговор на питање ко је министру Гашићу дао информацију да је потребно наредити спасилачку мисију за бебу Адемовић. Како је он то сазнао, ко га је обавестио, ко му је доставио информацију? Тога нема ни у једном извештају, нити има у било којој информацији која се тиче ове страшне трагедије у којој су, да ствар буде још гора, након трагедије оклеветани – нечасно, срамотно – и пилот Омер Мехић и чланови посаде.

Друго питање које је остало без одговора је ко је, када је хеликоптер већ полетео ка Аеродрому „Никола Тесла“, односно ка Београду, мењао лет и на који начин и зашто има информација о приватној комуникацији у хеликоптерској кабини.

Понављам, бешчашћем којим су највиши представници власти облатили Омера Мехића, ругање владавини права којим се ругају и тужилаштву, лажима којима су нас обасули да тужилаштво неће да покрене истрагу, срамоћењем заменице која је напустила тужилачку каријеру и отишла у нотаре, брукањем генерала Живака и Бандића, свим оним што прати трагедију у којој смо изгубили седморо људи, свим заташкавањем – нећете спречити да се истина кад-тад сазна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 139 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред допуни

тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, скоро два сата покушавамо да посланичку већину убедимо у то да врло квалитетне предлоге закона стави на дневни ред заседања које смо започели вероватно последњег редовног заседања у 2016. години, иначе срамно сазваног јуче, само осам минута пре истека рока, управо са жељом да се избегне овај део седнице, да посланици дају предлоге за допуну дневног реда и своје идеје за законе.

Од ових 27 тачака које владајућа већина има намеру да усвоји и споји у јединствену расправу има свега, само нема ниједног закона који доноси нешто добро грађанима Србије. Све су ту стрпали, и кусо и репато, што се спојити може и не може – у жељи да сакрију своје незнање, то што не умеју да воде Србију и то што грађани из године у годину теже живе.

Један од закона који ћу предложити да се данас стави на дневни ред, али нажалост унапред уверен да нећу добити подршку владајуће већине, зато што се фамозно звонце неће огласити, јесте закон о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Наиме, негде у октобру Влада је предложила, а скупштинска већина усвојила измене овог закона, којима се приходи локалних самоуправа из пореза на доходак грађана смањују са 80% на 76%.

У тој расправи нисмо успели да чујемо која је намера Владе била, односно шта са тих пет милијарди динара, колико је пројектовано да ће се наћи у буџету Републике Србије по овом основу а неће се наћи у буџетима градова и општина, на који начин да потроши те паре.

Пошто је једини аргумент био да су се локалне самоуправе сложиле са овим умањењем, а сложиле су се тако што им је прво прећено да ће им бити одузето дупло више, па су онда срећни прихватили ово одузимање свега пет милијарди, ми предлажемо да се врати ова стопа, али заједно у пакету са Законом о порезу на доходак грађана, који ову пореску стопу смањује са 10% на 9%, како би кренули ка процесу растерећења привреде и омогућавању онима који стварају додатну вредност у Србији да лакше послују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 137 народних посланика.

Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице

допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)  
Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Дакле, порез на доходак грађана, измена коју предлажемо је измена промене ове пореске стопе и њеног умањења са 10% на 9%. Наиме, оптерећење на бруто зараде у Србији једно је од највећих у свету и сасвим сигурно највећих у региону, и препрека је за нове инвестиције у Србији као што је и препрека за ефикасну борбу против сиве економије.

Да резултата у борби против сиве економије нема потврдио је и шеф Мисије ММФ-а за Србију, који је рекао да, по последњим подацима, сива економија у Србији расте. Расте уместо да се смањује. Наравно да расте, зато што Влада доноси такве законе и ствара такву политику и такво економско окружење које погодује расту сиве економије.

Колико је данас радника спремно да се са својим послодавцем договори да уместо 70%, колико одлази од бруто зараде, односно да 70% од нето зараде одлази држави? Колико је радника данас спремно да има договор са својим послодавцем да се на рачун уплаћује минимална зарада а да се остатак зараде исплаћује на руке?

Стотине и стотине хиљаде радника тако данас у Србији прима своју плату, зато што је то оптерећење велико, зато што је држава неефикасна и неекономски, нетранспарентно троши новац из буџета, зато што вам ова држава не гарантује ону пензију коју би требало да добијете зато што издвајате одређени проценат своје плате сваког месеца од своје зараде, што вам гарантује одређену пензију. Ова држава вама не гарантује ту пензију. Ова држава каже – добићете пензију онолико колико вам ми одредимо. И због тога расте сива економија.

Оно што ми предлажемо је промена, слање поруке да ће се економска политика променити смањивањем стопа, у овом случају пореза на доходак грађана, а касније и стопа за пензионо-социјално осигурање.

Ове мере би довеле до стварног напретка привреде, до стварних резултата у борби против сиве економије, до стварног оздрављења српске економије и раста заснованог на инвестицијама и привредном расту, на нечему што не зависи од светских трендова, што је тренутно једини разлог узлазне линије српске привреде.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је се да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ми смо предложили још пре око месец дана да у процедуру уђе допуна Закона о акцизама, са идејом да се уведе акциза на заслађена пића, заслађене сокове и заслађену воду. Разлог за то смо видели у апелу Светске здравствене организације, која је прогласила епидемију гојазности и позвала све владе земаља у свету да реагују а као једну од мера предложила увођење пореза или акциза на заслађена пића, која су један од узрока повећане гојазности, пре свега код деце.

Било ми је занимљиво, када је била расправа о буџету, што је министар финансија рекао да он лично нема ништа против таквог предлога, али да постоје интересне групе којима то смета. Ево, ми имамо предлог од Владе измена и допуна Закона о акцизама, али у том Владином предлогу, нажалост, нема предлога да се уведе ова акциза. Та акциза постоји у преко 16 земаља. У Мађарској постоји од 2011. године и имала је ефекат да се за 20% смањи потрошња заслађених сокова, а да се за исто толико повећа производња, односно коришћење природних сокова. Такве мере постоје у Норвешкој, у Мексику постоје од 2013. године, Ирска је изгласала да са таквим мерама креће од 2018. године.

Подаци везани за број гојазних у Србији су алармантни – 21% становништва Србије је гојазно, а 35% је у предгојазном стању. Код деце је стопа гојазности повећана у последњих десет година са 2,6% на 4,9%. То сасвим сигурно захтева одређену политику и мере Владе у једној нормалној земљи, а пошто, нажалост, Србија у последњих пет година са владом Александра Вучића не може да се квалификује као нормална, онда је једина брига Владе да се кроз измене и допуне Закона о акцизама које она предлаже пуни буџет.

Уместо да на овај начин пет милијарди динара, како ми предлажемо, које би ушле у буџет, буде искоришћено за један здрав оброк и едукацију о здравој исхрани младих људи, Влада једино брине како ће да попуни буџет којим ће да спасава „Петрохемију“ и остале губиташе који годинама послују са губитком само зато што их воде неспособни...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду, у делу града познат као Савамала, 25. априла 2016. године.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Овај предлог поднели смо 6. јуна ове године. Значи, прошло је више од шест месеци и ово је сигурно шести или седми пут да стављамо овај предлог да се уврсти као допуна дневног реда.

Наравно, сваки пут је одговор био негативан. Јасно је да је то из простог разлога што иза рушења у Савамали у изборној ноћи 24. априла ове године стоји врх СНС-а, с обзиром на то да је и сам премијер 8. јуна именован врх градске власти као одговорног за то рушење.

Чланови, односно функционери врха градске власти су високи функционери СНС-а. Јасно је да је СНС та која стоји иза тога и потпуно је природно што посланици СНС-а у Парламенту Србије не желе да гласају о формирању анкетног одбора, као што и Влада преко утицаја на рад полиције и тужилаштва не жели да се добије одговор на ова питања у институцијама система.

Јер да тог притиска нема, онда би сасвим сигурно поступајући тужилац саслушао грађанина Александра Вучића у својству грађанина који има информације о извршеном кривичном делу које је поделио пред милионским аудиторијумом грађана Србије рекавши да је за рушење у Савамали одговоран врх градске власти.

Претходно је описао те људе као комплетне идиоте. Зато често говорим да су за ово рушење одговорни комплетни идиоти из врха градске власти, али очигледно се тај круг комплетних идиота не завршава само у врху градске власти, него такви комплетни идиоти постоје у тужилаштву, у полицији, пошто је, ево, новоименовани директор Полиције изјавио да је било пропуста у раду полиције у ноћи 24/25. маја, исти човек који је у тој ноћи био в.д. директора Полиције.

Сада када је избрисао оно своје в.д., изгледа да је добио неку памет или храброст, не знам шта, па говори о пропустима. Па сад не знам пропуст кога и чија је одговорност што је било пропуста, да ли његова као в.д. директора Полиције из тог времена или директора Београдске полиције или Београдске комуналне полиције. Све су то...

**ПРЕДСЕДНИК:** Време. Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

**МАРКО ЂУРИШИЋ:** Хвала, поштована председавајућа.

Ово је један закон чија најава доношења означава и најаву избора. Прошли пут, пре две године, формирана је, по речима министра, Радна група за израду закона о финансијској подршци породици са децом,

која је наводно вредно радила на том предлогу закона, с обзиром на то да постојећи закон није мењан од 2009. године, и радила, и радила, али онда су изненада, ничим ненајављено и ничим неизазвано, расписани ванредни парламентарни избори у 2016. години и овај закон није могао да дође на дневни ред. Зато је министар готово одмах пошто је поново изабран на функцију, у септембру, формирао нову радну групу и она ваљда сада ради.

Ако читамо, што је мени било занимљиво у овом кратком времену да прочитам, Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност који је предложила Влада, тамо видимо укидање мере повраћаја ПДВ-а за купљену храну и опрему за бебе, које се везује за усвајање Закона о финансијској подршци породицама са децом.

Врло је интересантно да смо добили овај закон о изменама и допунама закона о ПДВ-у али не и закон послат од стране Владе о финансијској подршци породици са децом и бојим се да, с обзиром на то да имамо најаве нових парламентарних избора, које ми поздрављамо јер су прилика да се решимо неспособне власти Александра Вучића, немате предлог и ја вас позивам да гласате за овај предлог закона.

Влада у свом мишљењу који је дала на наш предлог закона није оспорила нити једну меру коју смо предложили. Навела је судбину Владиног предлога закона о финансијској подршци породици са децом, али није оспорила ниједну нашу меру и најавила нови закон. Најављујете га ви, али паралелно са изборима. Бојим се, ако не расправимо предлог закона до краја овог јесењег заседања у 2016. години, да опет нећемо стићи пре одржавања ванредних парламентарних избора и да ће поново овај закон седети у некој фиоци и чекати другу половину следеће године.

Ситуација људи који имају децу у Србији данас је изузетно тешка. Сиромаштвом је угрожено 30% деце и потребна је акција државе одмах. Хвала.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

Изволите.

**МАРКО ЂУРИШИЋ:** Хвала.

Закон о изменама и допунама Закона о култури предложили смо зато што сматрамо да је законско решење усвојено у фебруару ове године, на крају претходног сазива Скупштине, лоше у два дела.

Прво је што се уметничка фотографија не налази као делатност у области културе, него Влада сматра да се то подразумева као део закона који говори о визуелној уметности, иако таква пракса није у европским

земљама и не омогућава потпуну заштиту и право на заштиту уметничког дела уметничке фотографије.

Друга суштинска измена је везана за остваривање националних накнада у области културе за оне културне раднике који добију највиша међународна признања. Наиме, Влада је у скупштину прво дошла са предлогом закона у којем се ова национална признања потпуно укидају, а онда је на притисак јавности реаговала тако што је кроз амандмане усвојено да остаје могућност давања националних признања за оне заслужне културне раднике, али на основу уредбе Владе.

Значи, потпуно произвољно, на основу одлуке Владе која није транспарентна, на основу критеријума који нису доступни јавности и који се не налазе у закону, који је, наравно, много теже променити, мада то, очигледно, у оваквом сазиву није случај, јер имамо на овом дневном реду шест закона који су дошли у Скупштину пре два дана и очигледно ова владајућа већина мисли да може све да промени без било каквих консултација или упознавања јавности са намерама на који начин и шта се мења.

Оно што ми тражимо изменама овог закона је да се, као и у случају врхунских спортиста, аутоматски, по слову закона, у случају добијања највиших међународних признања по аутоматизму додељују, на исти начин као и у случају спортиста, националне пензије. Сматрамо да је важност културе у најмању руку иста као и важност спорта. Посебно ми је била интересантна изјава председника Европског савета Доналда Туска, који је, подржавајући протесте у Пољској, рекао да без културе и медија свака демократија постаје диктатура, и то се овде дешава.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

(Марко Ђуришић: Да ли вам се жури? Сад ћу ја полако.)

Свашта, ово само у кафани има.

Закључујем гласање и саопштавам: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Изволите, колега.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ово није предлог закона који је предложила Влада, да обрате посланици пажњу, да не помисле да је ово, пошто се исто зове, закон о изменама и допунама Закона о систему плата у јавном сектору, предложила Влада. Предложила је и послала Скупштини 19. децембра, да ми данас, 22. децембра, расправљамо о томе.

Питам – колико посланика зна шта у том предлогу Владиног закона пише? И зашто Влада предлаже сада измене тог закона када је тај закон донет у фебруару ове године, пред изборе, да би се задовољила мисија ММФ-а, а рок примене овог закона је 1. јануар 2017. године?

Влада је своје измене предложила зато што није била у стању да за 10 месеци уради оно на шта се обавезала да ће, по том закону, урадити и створити услове за његову примену од 1. јануара 2017. године.

Закон који је усвојен тада је лош, смањило је права запослених у јавном сектору, а пре свега је лош зато што је направио кључан пропуст тиме што у јавни сектор нису уврштена јавна предузећа, чији је оснивач Република, АП или локална самоуправа, није уврстила Народну банку Србије, Јавни медијски сервис и бројне друге институције.

Наравно, уместо да каже: „нисмо били способни да урадимо оно на шта смо се обавезали“, Влада сада пролонгира рокове за примену овог закона и показује сву своју неспособност и бахатост таквим својим приступом. Сам овај закон умањује права запослених у јавном сектору.

Чули смо овде причу како је, наводно, смањен број запослених у јавном сектору за 55.000. Наравно, та цифра није тачна, прави број је 27.000, који је, пре свега, резултат природног одлива, али није урађено ништа да се јавни сектор и јавна управа, онако како то закон дефинише, учине ефикаснијим и кориснијим грађанима Србије. Одлазили су, управо супротно, најспособнији људи, који су налазили место у приватном сектору, а они мање способни су, због апсолутне пасивности Владе, остали и тиме учинили јавни сектор лошим.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није усвојен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је закон о допунама Закона о порезу на додату вредност као допуну дневног реда. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, поштована председнице.

Закон о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност који сам предложио заједно са мојим колегама из посланичке групе СДС – Народни покрет Србије је другачији од Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПДВ-у који је предложила Влада.

Наравно, Влада кроз своје измене и допуне не води рачуна о грађанима, о њиховим потребама, о њиховим проблемима, него води рачуна искључиво о буџету, који се поставља као врхунско мерило и врхунска вредност у сваком политичком раду.

Уместо да буџет буде мерило остваривања одређених политика, овде се сва политика у Србији свела на служеће буџету и



пеглање приходне и расходне стране. Као резултат тога имамо да привредна активност у Србији каска, да резултата у борби против сиве економије нема, имамо Пореску управу која је неефикасна и која, после две године кашњења са доношењем пореских решења за привреднике који добијају паушална пореска решења, шаље пореска решења у вишеструко већем износу и тиме ставља катанац на браву бројних људи који покушавају да се изборе свакога дана да зараде поштено свој хлеб и тера их у сиву зону.

Видећете у наредној години поразне резултате такве политике, политике Владе у години која је проглашена за годину борбе за мале привреднике. Мали привредници ће у Србији нестати.

Наш предлог измена и допуна ПДВ-а је да се храна за бебе опорезује мањом пореском стопом – уместо опште пореске стопе од 20%, пореском стопом од 10%. Влада није прихватила ово решење, али, ево видим, у свом предлогу брише решење о повраћају ПДВ-а за купљену храну и опрему за бебе, храну и опрему која је најскупља у Србији у односу на земље региона. Због те ситуације млади брачни парови, нажалост више не само млади него и старији, који се одлучују за заснивање породице имају само још више проблема јер, наравно, у Влади немају савезника у томе.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није усвојен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

**МАРКО ЂУРИШИЋ:** Мислим да сваки пут када дођем до овог закона кажем како је предложени дневни ред од стране Владе, односно већине, прави пример зашто је потребно доношење оваквог закона, и увек са речима да горе од тога не може, али сваки пут ме владајућа већина демантује. Тако и овај пут. Двадесет седам тачака, од којих су све до једне стављене у процедуру по хитном поступку, без и једног јединог објашњења зашто је то урађено тако, осим потребе да Скупштина што пре заврши са радом, вероватно зато да следећег четвртка у ово време овде не би био премијер да одговара на питања посланика, јер се он очигледно тога плаши највише на свету.

Овај предлог закона треба да онемогући сваку већину, ову али и ону следећу, сасвим сигурно другачију од оне која ће бити после наредних парламентарних избора, да злоупотребљава нејасну одредбу Пословника која говори о могућности да се закони стављају у процедуру по хитном поступку, али тражећи да се тај хитан поступак образложи.

Владајућа већина је сада тренутно толико бахата да чак и не наводи ту реченицу зашто је потребан хитан поступак. Читао сам предлог неколико тачака дневног реда за ову седницу где се ни једном једином

речју не наводи због чега, по члану 167. Пословника Скупштине, треба ову тачку дневног реда уврстити по хитном поступку.

Да се то не би дешавало, потребан је овакав закон. У нормалним земљама било би довољно и ово законско и уставно уређење које имамо сада, али за ову посланичку већину то очигледно није довољно. Њена жеља да све стави под своју контролу види се из сваке тачке дневног реда. Институције где предлажу своје партијске кадрове, Уставни суд који је изабран, у који су ушли одборници изабрани са листе СНС-а и сви други примери говоре колико је потребно имати један овако чудан закон чудног назива у правном систему Републике Србије.

Суштина закона је да доношење аката по хитном поступку у Парламенту Србије не буде пракса, не буде правило, већ изузетак. Наравно, знам да, када после мог говора уследи гласање, неће бити звона и да овај предлог неће бити прихваћен...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Видећемо.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није усвојен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни Предлогом закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Више од годину и по дана од када је донет у Скупштини Закон о привременом уређивању начина исплате пензија Посланичка група СДС – Народни покрет Србије предлаже измену, односно предлаже закон о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Овај закон је доживео своју измену на претходној седници тако што је практично привременост која се налазила у једном члану тог закона сада постала трајност. Мислим да грађани Србије треба да знају, и то ћемо понављати сваки пут када будемо имали прилику да говоримо о стављању овог закона на дневни ред Народне скупштине Србије, да је Закон о привременом уређивању начина исплате пензија трајан.

То су поручили и председник Владе Александар Вучић и његов министар финансија Душан Вујовић. Да овај закон не би био трајан очигледно не постоји већина и подршка у овој скупштини Србије и зато је потребна промена. Потребна је промена на изборима и зато се радујемо тим изборима. Сигуран сам да оних 700.000 људи којима су пензије умањене за 20 или 25 посто, а не 5,8% како им је бесрамно председник Владе поручио овде у Парламенту, сигурно неће дати подршку таквој политици.

Имају широк избор на политичкој сцени, од левог до десног, и друге посланичке групе имају предлог сличан предлогу наше посланичке групе, јер то јесте болна тачка за 700.000 људи који су потпуно неправедно

и незаслужено опљачкани, могу слободно да кажем, од Александра Вучића и његове хајдучке владе, тако што им је одузета...

(Председник: Нема увреда, стварно... Посланиче...)

Ја вас молим, ако хоћете да водите рачуна о посланицима који стоје и ометају ме док говорим...

(Председник: Немојте ви мене да молите, зна се где се моли, него само обратите пажњу на ваш речник.)

А ви немојте да ме ометате, него пустите да завршим.

(Председник: Ометаћу вас кад год будете непристојни, невоспитани и...)

Хајдуци који отимају – тако српски народ говори о онима који отимају оно што неко има а што је поштено стекао.

(Председник: Тако је, али...)

Прекините да ме ометате док говорим и пустите ме да завршим.

(Председник: Прекинућу, није проблем, ви ћете ме прекинути и тако даље.)

Наш предлог закона подразумева враћање исплата пензија на онај ниво који је био пре овог умањења, као и исплату разлика за које су умањена плаћања у наредних шест месеци кроз исплате везано за пензије.

Наравно, један овакав закон моћи ће да прође у Скупштини тек кад се промени владајућа већина...

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

(Марко Ђуришић: Одузели сте ми 20 секунди.)

Ви сте мени украли 12 година.

(Аплауз.)

Закључујем гласање: за – девет, против – један, уздржан нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Не знам у тих 12 ваших тешких година колико сте ви година били у власти која је то радила, пошто сте били у разним странкама у тој власти...

ПРЕДСЕДНИК: Реплике нису дозвољене.

(Марко Ђуришић: Тако је, нису, и немојте да ви мени реплицирате.)

Да ли желите да говорите о предлогу закона или не желите? Немојте да задржавате због ваших фрустрација.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја никога не задржавам. Ви задржавате и ову земљу и све грађане Србије одузимајући им будућност, као што сте им одузели већ више од 15 година.

Закон о Јавном медијском сервису је закон који треба да омогући грађанима Србије да се ослободе плаћања таксе по више основа, односно да се омогући да се плаћа такса за Јавни медијски сервис само једанпут по једном физичком, односно правном лицу.

Влада је, када је изменила пре годину дана овај закон, плаћање таксе за Јавни медијски сервис везала поново за плаћање уз рачун за електричну енергију. Наравно, овај пут везујући га другачије за тај рачун за електричну енергију, тако да ви, уколико желите да не платите, немате ту могућност.

Па онда видим, врли нови државни секретар за информисање у Министарству за културу и информисање се хвали како се ТВ претплата сада наплаћује 85%, потпуно не разумевајући да не постоји ни један једини начин да ви платите рачун за електричну енергију а да притом не платите таксу за Јавни медијски сервис, која је везана за свако електрично бројило у Србији, без обзира да ли је то електрично бројило за стан, кућу или неки помоћни објект, гаражу или заједничке просторије.

И уместо да за ових годину дана уради нешто да промени то и олакша грађанима, Влада нам је сада, у овом срамном дневном реду за седницу коју треба да започнемо данас, доставила своје измене Закона о јавним медијским сервисима...

(Председник: Одлично, само да допуномо још и са вашим тачкама.)

Само немојте да ме ометате. Имаћете довољно времена...

(Председник: Хоћу, него морам да вас усмеравам, јер ћете поштовати Пословник, обећавам.)

Можете да сиђете доле и да ми одговорите у делу седнице када буде време за то, да пробате да у 20 минута образложите макар једну од ових 27. тачака дневног реда колико желите да ставите на дневни ред.

(Председник: Јесте, али вам то не дозвољава да у оквиру утврђивања дневног реда ви то радите.)

Значи, Влада нема намеру да олакша грађанима, напротив, продужава за још годину дана важеће решења које је требало да важи до краја ове године, као што то ради у још најмање 10 законских предлога који су на дневном реду, кријући своју неспособност да уради било шта што је добро за грађане Србије и једино са намером да им натовари нове обавезе и нове намете...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно. Ништа нисмо чули о предлогу закона. Ипак ћу ставити на гласање...

(Марко Ђуришић: Можете ли да ми вратите време које сте ми одузели?)

Ја не знам о чему ви уопште говорите. Не чујем вас.

(Марко Ђуришић: Могу да вам објасним гласније.)

Дођите мало, пошто претите да можете да ми објасните мало гласније. Приђите, објасните ми. Није проблем.

(Марко Ђуришић: Смем ли, да ме не казните?)

Приђите, наравно.

Не бринем се ја, могу свашта да очекујем од вас. Од вас, посланиче, могу стварно свашта да очекујем, а речи да ћете ми објаснити мало гласније нека тумачи јавност, ја ћу се уздржати. Али да сте ме уплашили, нисте. Без обзира, шта год да вам значи ово што сте изговорили.

Дакле, да закључимо гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Изволите.

**НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ:** Поштовани народни посланици, ја упорно предлажем да направимо измене и допуне Закона о избору народних посланика. Зашто то радим? Радим зато што сматрам да треба да спречимо изборну крађу која се припрема од стране СНС-а на наредним председничким изборима. Свако онај ко неће да подржи да променимо закон за који смо сви били сведоци да не ваља, јер смо гледали циркус у директном ТВ преносу када су се утврђивали резултати прошлих парламентарних избора...

Републичка изборна комисија, у којој већину има СНС, дозволила је себи да бира које ће цакове да пребројава а које неће, да броји тамо где је СНС прошла лоше не би ли поправила свој резултат, а да игнорише чињеницу да смо ми пронашли у цаковима нула гласова за СДС иако, то пише у записнику, у цаку има 60 гласова за СДС. То је бирачко место на коме је гласао наш народни посланик Горан Богдановић. То није кориговано. Е, да се то не би дешавало, предлажемо измену закона, да се утврђују резултати на основу записника, а не да власт бира и одређује ко ће имати какав изборни резултат.

Сви смо били сведоци колико је та политичка утакмица неравноправна. Овим законом смо предложили да сви у односу на своју снагу у Парламенту имају и времена на телевизији, да то време буде плаћено из оног дела буџета који иначе иде за финансирање избора, а не да се политичке странке понижавају пред тајкунима тражећи новац и трошећи десетине милиона евра на беспотребне спотове и прескупу кампању. Све то може да се реши овим законом, само што то СНС неће, а неће зато што хоће да на следећим изборима направи поново изборну крађу.

Опозиција је предложила, после прошлих избора, да се образује анкетни одбор, да се испита шта се десило приликом утврђивања резултата прошлих парламентарних избора, али Српска напредна странка то није дозволила. Није дозволила зато што би се тим испитивањем утврдило колико је украдено гласова грађана Србије на прошлим изборима. Господо, плашите се фер изборне утакмице.

**ПРЕДСЕДНИК:** Хвала пуно.

Стављам на гласање, шта год да сте изговорили.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

**НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ:** Даме и господо народни посланици, долазите сви из различитих крајева Србије и врло добро знате колико је грађанима тешко да плате порез на имовину. Порез на имовину у појединим деловима Србије је повећан и до 300% од 2013. године до данас. Грађани то не могу да плате. Имате ваше представнике у локалној самоуправи па знате колико њих кука, моли и плаче у редовима испред шалтера Пореске управе објашњавајући да не могу да плате порез који сте им наметнули.

Ја сам предложио овим законом да се порез на имовину не плаћа до 25 квадрата стана по члану породичног домаћинства, зато што по Уставу свако има право да живи у свом стану. Није луксуз што четворочлана породица живи у стану од 70 или 80 квадрата. Људи морају негде да живе. Ви покушавате да оне који немају пара да плате порез отерате да живе на неком другом месту где је тај порез јефтинији. Само, коме ће да продају те станове и куће?

Ви се смејете. Смејете се зато што имате пара, а не смеје се народ који нема шта да једе. Треба да вас буде срамота што се смејете муци народа. Људи немају пара да плате порез. Шта је проблем Српској напредној странци да заштитимо људе да живе у својој имовини?

Друга ствар која је предложена овим законом то је да не може порез да се повећава сваке године како се некој власти хоће. Пошто видите да немате пара у буџету, а пара у буџету нема јер вам привреда не ради, онда је најлакше да подигнете порез на имовину. То удари по џебу сваког грађанина ове земље, у сваку кућу стигне повећање, уведете акцизу на струју, подигнете струју, смањите плате и на тај начин ви пуните буџет.

Људи, није то начин како треба да се пуни буџет. Грађани ове земље морају да знају шта их чека. Потребно је да пореска политика буде предвидива. Предложили смо овим законом да не може више од 7% да се подигне порез на имовину годишње. Дајте нам да знамо шта нас чека, а не

да нам дижете 300% у једној години порез. То понашање које ви спроводите у овој влади је неодговорно према грађанима и грађане је осиромашило. Окрените се око себе и видите како људи живе.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о општем управном поступку.

**НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ:** Поштоване колеге, посланици Српске напредне странке, усвајање овог закона и расправа о њему стварно ништа не боли, а помоћи ће свима вама. Ви сте донели Закон о општем управном поступку, ступио је на снагу ове године и тај закон има за циљ да грађани брже, у ефикаснијем и јефтинијем управном поступку, остваре своја права. Грађани покушавају да дођу до различитих докумената, да добију различите дозволе у локалној самоуправи и желе то да ураде што је брже могуће. Зашто их спречавате у томе?

Донели сте закон у ком сте одредили непрецизне рокове. Одредили сте то да један орган треба да одговори другом органу у најкраћем могућем року, само се не зна који је тај најкраћи могући рок. И дан-данас имате ситуацију да, ако грађанин поднесе захтев, како би рекао колега Орлић, у аналогној форми, а то значи на папиру, писано, онда тај орган који издаје њему документ у дигиталној форми тражи од другог органа документ. Али то у дигиталној форми траје дуже него да колега Орлић аналогно узме тај папир од другог органа па га сам донесе и аналогно га преда.

Дакле, предлог је да немамо непрецизне рокове у закону. Нема „у најкраћем могућем року“, него се зна: „а најкасније у року од 24 сата“, јер то је документ који он може на једно дугме да достави другом органу. Рок од 15 дана за доношење документа у аналогној форми је непотребан. Па ваљда може у року од осам дана један орган да достави документ другом органу. Није Србија толико велика земља да писмо путује 15 дана.

Дакле, господо, дајте да олакшамо грађанима посао и да управа буде ефикаснија, да буде боља и да можемо да остваримо своја права онако као сви у цивилизованом свету.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – три, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о

посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, причамо већ неколико месеци о томе да треба да се спречи корупција у политичким странкама.

Српска напредна странка не дозвољава овом парламенту да расправља о механизмима за спречавање корупције у политичким странкама. Да ли ви стварно мислите да грађани не виде да постоји корупција у овој држави, да грађани не виде да постоји корупција у политичким странкама и да та корупција у ствари и креће од политичких странака које су на власти? Сви то виде и сви то осећају.

Немојте да се бавите лажном борбом против корупције, која није резултирала ниједном правоснажном пресудом у овој земљи, а ви сте 2012. године дошли на власт. Постоје механизми да се превентивно делује против корупције. Постоје планови интегритета и ова Скупштина је донела Закон о Агенцији за борбу против корупције, у ком је прецизирала да сви државни органи морају да донесу план интегритета, али нећете то да примените на себе. Државни органи треба да доносе, а политичке странке не треба да доносе.

Ми предлажемо овим законом да свака политичка странка која прима новац из буџета Републике Србије за редовно финансирање мора да донесе план интегритета којим ће сама успоставити механизме да не дође до корупције, да се у политичким странкама понашамо у складу са законом, у складу са статутима странака, у складу са принципом правичности, у складу са принципом етичности. Ја мислим да је вама тај принцип стран и да би зато за вас било добро да се уведе план интегритета.

Сви ви сте научили да се бавите политиком у вашим политичким странкама, и како сте научили у политичким странкама тако после радите и у државним органима. Али проблем је што, ако се научите корупцији у политичкој странци, онда ту корупцију преносите и на државне органе, а грађани од тога имају штету.

Немојте нас више замајавати лажном борбом против корупције. Дозволите да расправљамо о моделима и о механизмима борбе против корупције који су ефикасни и који у свету постоје. Не треба ништа ново да измислимо што у свету већ није измишљено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.



Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање.

За је гласало осам, против – двоје, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Александар Мартиновић, на основу члана 92. став 2, члана 157. став 2. и члана 170, 192. и 193. Пословника, предложио је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о:

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о измени Закона о јавним медијским сервисима, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о измени Закона о привременом уређивању начина наплате таксе за Јавни медијски сервис, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о измени Закона о уређењу судова, који је поднео народни посланик др Александар Мартиновић;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о тржишту капитала, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о измени и допуни Закона о јавној својини, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о акцизама, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о преузимању обавеза Акционарског друштва за производњу петрохемијских производа, сировина и хемикалија „ХИП Петрохемија“ Панчево према Привредном друштву „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад и претварању тих обавеза у јавни дуг Републике Србије, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Царинског закона, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о проценитељским вредностима непокретности, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедне грађана, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедне грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 (деоница Сурчин–Обреновац) између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као зајмопримца и Кинеске експорт-импорт банке као зајмодавца, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о потврђивању Споразума о зајму (Додатно финансирање за Пројекат ауто-пут Коридор 10) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је поднела Влада;

– Предлогу закона о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развој и реструктурирање државних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је поднела Влада;

– Предлогу аутентичног тумачења одредаба члана 1, члана 5. став 1. и члана 53. ст. 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95, 23/01–СУС, 20/09 и 55/13–УС), који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство;

– Предлогу аутентичног тумачења одредбе члана 48. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15), који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство;

– Предлогу одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Трстенику, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу;

– Предлогу одлуке о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије, који је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава;

– Предлогу одлуке о избору два члана Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, који је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава;

– Избору члана Савета Комисије за заштиту конкуренције, са листе кандидата коју је поднео Одбор за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику;

– Избору чланова Савета Регулаторног тела за електронске медије, са листе кандидата које су поднели овлашћени предлагачи: удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце и универзитети акредитовани у Републици Србији;

– Избору члана Одбора Агенције за борбу против корупције, са листе кандидата коју је поднео Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања и

– Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка.

Да ли желите реч? (Не.) Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање.

За је гласало – 133, против – осам, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање.

За је гласало – 133, против – седам, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила дневни ред Седме седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години у целини.

#### Дневни ред:

1. Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору, који је поднела Влада (број 120-3459/16 од 19. децембра 2016. године);

2. Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима, који је поднела Влада (број 345-3456/16 од 19. децембра 2016. године);

3. Предлог закона о измени Закона о привременом уређивању начина наплате таксе за јавни медијски сервис, који је поднела Влада (број 434-3457/16 од 19. децембра 2016. године);

4. Предлог закона о измени Закона о уређењу судова, који је поднео народни посланик др Александар Мартиновић (број 7-3210/16 од 6. децембра 2016. године);

5. Предлог закона о изменама и допунама Закона о тржишту капитала, који је поднела Влада (број 011-3195/16 од 6. децембра 2016. године);

6. Предлог закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава, који је поднела Влада (број 011-3192/16 од 6. децембра 2016. године);

7. Предлог закона о измени и допуни Закона о јавној својини, који је поднела Влада (број 011-2876/16 од 15. новембра 2016. године);

8. Предлог закона о изменама и допунама Закона о акцизама, који је поднела Влада (број 43-3355/16 од 13. децембра 2016. године);

9. Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност, који је поднела Влада (број 43-3455/16 од 19. децембра 2016. године);

10. Предлог закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који је поднела Влада (број 43-3454/16 од 19. децембра 2016. године);

11. Предлог закона о преузимању обавеза Акционарског друштва за производњу петрохемијских производа, сировина и хемикалија ХИП „Петрохемија“, Панчево, према Привредном друштву „Нафтна

индустрија Србије“ а.д. Нови Сад и претварању тих обавеза у јавни дуг Републике Србије, који је поднела Влада (број 011-3458/16 од 19. децембра 2016. године);

12. Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона, који је поднела Влада (број 483-3199/16 од 6. децембра 2016. године);

13. Предлог закона о проценитељима вредности непокретности, који је поднела Влада (број 464-2847/16 од 14. новембра 2016. године);

14. Предлог закона о изменама и допуни Закона о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана, који је поднела Влада (број 400-3360/16 од 13. децембра 2016. године);

15. Предлог закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, који је поднела Влада (број 400-3363/16 од 13. децембра 2016. године);

16. Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 (деоница Сурчин–Обреновац) између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као зајмопримца, и Кинеске експорт-импорт, банке као зајмодавца, који је поднела Влада (број 011-3358/16 од 13. децембра 2016. године);

17. Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Додатно финансирање за Пројекат ауто-пут Коридор 10) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је поднела Влада (број 011-3359/16 од 13. децембра 2016. године);

18. Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развој и реструктурирање државних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је поднела Влада (број 011-3362/16 од 13. децембра 2016. године);

19. Предлог аутентичног тумачења одредаба члана 1, члана 5. став 1. и члана 53. ст. 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95, 23/01-СУС, 20/09 и 55/13-УС), који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство (број 465-3479/16 од 20. децембра 2016. године);

20. Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 48. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15), који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство (број 011-3480/16 од 20. децембра 2016. године);

21. Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Трстенику, који је поднео Одбор за

правосуђе, државну управу и локалну самоуправу (број 02-3420/16 од 16. децембра 2016);

22. Предлог одлуке о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије, који је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава (број 02-3466/16 од 20. децембра 2016. године);

23. Предлог одлуке о избору два члана Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, који је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава (број 02-2861/16 од 15. новембра 2016. године);

24. Избор члана Савета Комисије за заштиту конкуренције, са листе кандидата коју је поднео Одбор за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику (број 02-2875/16 од 15. новембра 2016. године);

25. Избор чланова Савета Регулаторног тела за електронске медије, са листа кандидата које су поднели овлашћени предлагачи:

- удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце (број 02-2715/16 од 16. децембра 2016. године) и

- универзитети акредитовани у Републици Србији (број 02-2715/16 од 16. децембра 2016. године);

26. Избор члана Одбора Агенције за борбу против корупције, са листе кандидата коју је поднео Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања (број 02-3484/16 од 21. децембра 2016. године);

27. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела посланичка група Српска напредна странка (број 02-3380/16 од 14. децембра 2016. године).

Прелазимо на рад по утврђеном дневном реду седнице.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани на данашњој седници присуствују сви чланови Владе.

Реч има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала вам.

Видим да сте укинули могућност на указивање повреде Пословника. Ја бих онда, у складу са чланом 97, предложио да дуплирамо време за расправу о 27 тачака дневног реда. Ја сам гледао на сат, четири и по минута је вама требало да прочитате свих 27 тачака дневног реда. Значи, четири и по минута само називе тачака. Није чудо и што је за ову расправу позвана цела Влада и што је дошао већи број министара, с обзиром да долазе из седам-осам министарстава предлози закона који ни на који начин нису могли да се нађу у обједињеној расправи. Заједно са предлозима

народних посланика, са предлозима скупштинских одбора, са именованима али и са новим кредитима, задуживањем.

**ПРЕДСЕДНИК:** Посланиче, без обзира што, како кажете да сам ја било шта укинула, морам да вам кажем о вашем предлогу без претреса, значи нема претреса, ви сте то предложили и то у правом моменту. Значи, ништа вам нисам одузела.

**МАРКО ЂУРИШИЋ:** Не, одузели сте ми право да укажем да неке тачке данас уопште нису могле да се нађу на дневном реду јер нису поднете у складу са Пословником. Ја ћу морати да трошим своје време овлашћеног да вам укажем како тачке дневног реда нису могуће биле да се нађу на скупштинској расправи јер не испуњавају пословничке услове да се нађу, зато што немамо сва документа потребна да радимо и да усвајамо све тачке. Али ви мени нисте дали право и ја сам сада предложио...

**ПРЕДСЕДНИК:** Све је у реду, знам да волите страшно да се свађате, то је у вашој природи, али ја морам да водим седницу.

Тако је, посланиче, предложили сте да дуплирамо време, а о томе се не води расправа, морам да ставим на гласање.

**МАРКО ЂУРИШИЋ:** Не води се расправа, али ви расправљате и одузимате моје време.

**ПРЕДСЕДНИК:** Тако је, нема расправе, пише у Пословнику. Полако, тек сте други мандат, научићете. Али немојте да злоупотребљавате говорницу и да кажете да вам је ускраћено право када није био ред пре усвајања дневног реда да тражите да се дуплира време. Чега да се дуплира време ако ништа није усвојено? То стварно мора јако зао човек да стално тврди да неко нешто вама не да.

(Марко Ђуришић: Јављао сам се раније, али ви ми нисте дали реч.)

Не чујем вас. Морате да добијете реч.

Мало сам у годинама и не чујем, стварно.

Стављам на гласање овај предлог посланика Марка Ђуришића.  
Закључујем гласање.

За овај предлог је гласало – 11 посланика, против овог предлога је било – четири посланика, уздржан није био нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2, члану 170. став 1, члану 192. став 3, члану 195, члану 202. и члану 203. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о т. 1–27 дневног реда:

1. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

2. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЈАВНИМ МЕДИЈСКИМ СЕРВИСИМА;

3. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА НАПЛАТЕ ТАКСЕ ЗА ЈАВНИ МЕДИЈСКИ СЕРВИС;

4. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА;

5. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТРЖИШТУ КАПИТАЛА;

6. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕУЗИМАЊУ АКЦИОНАРСКИХ ДРУШТАВА;

7. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ;

8. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АКЦИЗАМА;

9. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ;

10. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ;

11. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРЕУЗИМАЊУ ОБАВЕЗА АД ЗА ПРОИЗВОДЊУ ПЕТРОХЕМИЈСКИХ ПРОИЗВОДА, СИРОВИНА И ХЕМИКАЛИЈА ХИП ПЕТРОХЕМИЈА, ПАНЧЕВО, ПРЕМА ПД НАФТНА ИНДУСТРИЈА СРБИЈЕ АД НОВИ САД И ПРЕТВАРАЊУ ТИХ ОБАВЕЗА У ЈАВНИ ДУГ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

12. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА;

13. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОЦЕНИТЕЉИМА ВРЕДНОСТИ НЕПОКРЕТНОСТИ;

14. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА СР ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО ОСНОВУ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА;

15. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПО ОСНОВУ НЕИСПЛАЋЕНЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНЕ КОД БАНАКА ЧИЈЕ ЈЕ СЕДИШТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊИХОВИМ ФИЛИЈАЛАМА НА ТЕРИТОРИЈАМА БИВШИХ РЕПУБЛИКА СФРЈ;

16. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ЗАЈМУ ЗА КРЕДИТ ЗА ПОВЛАШЋЕНОГ КУПЦА ЗА ПРОЈЕКАТ ИЗГРАДЊЕ АУТО-ПУТА Е-763 (ДЕОНИЦА СУРЧИН–ОБРЕНОВАЦ) ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА, КАО ЗАЈМОПРИМЦА И КИНЕСКЕ ЕХПОРТ-ИМПОРТ БАНКЕ, КАО ЗАЈМОДАВЦА;

17. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ДОДАТНО ФИНАНСИРАЊЕ ЗА ПРОЈЕКАТ АУТО-ПУТ

КОРИДОР 10) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

18. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ДРУГИ ПРОГРАМСКИ ЗАЈАМ ЗА РАЗВОЈ И РЕСТРУКТУРИРАЊЕ ДРЖАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

19. ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 1, ЧЛАНА 5. СТАВ 1. И ЧЛАНА 53. СТ. 1. И 2. ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 53/95, 23/01-СУС, 20/09 И 55/13-УС);

20. ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БРОЈ 106/15);

21. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ТРСТЕНИКУ;

22. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНА САВЕТА ГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ;

23. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ДВА ЧЛАНА РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ;

24. ИЗБОР ЧЛАНА САВЕТА КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ КОНКУРЕНЦИЈЕ СА ЛИСТЕ КАНДИДАТА КОЈУ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА ПРИВРЕДУ, РЕГИОНАЛНИ РАЗВОЈ, ТРГОВИНУ, ТУРИЗАМ И ЕНЕРГЕТИКУ;

25. ИЗБОР ЧЛАНОВА САВЕТА РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ СА ЛИСТА КАНДИДАТА КОЈЕ СУ ПОДНЕЛИ ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДЛАГАЧИ: УДРУЖЕЊА ЧИЈИ СУ ЦИЉЕВИ ОСТВАРИВАЊЕ СЛОБОДЕ ИЗРАЖАВАЊА И ЗАШТИТА ДЕЦЕ И УНИВЕРЗИТЕТИ АКРЕДИТОВАНИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

26. ИЗБОР ЧЛАНА ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ СА ЛИСТЕ КАНДИДАТА КОЈУ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА АДМИНИСТРАТИВНО-БУЏЕТСКА И МАНДАТНО-ИМУНИТЕТСКА ПИТАЊА;

27. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Да ли жели реч неко од представника предлагача из Владе, а затим и представника предлагача од народних посланика? (Да.)

Реч жели министар Ана Брнабић.

Саслушаћемо њихова излагања, а онда ћемо наставити сутра у 10 часова са вашим дискусијама.



АНА БРНАБИЋ: Хвала пуно.

Поштовани народни посланици, испред Владе Републике Србије желим да представим у начелу предлоге закона које као Влада Републике Србије предлажемо на разматрање и усвајање у Народној скупштини Републике Србије.

Важно је, чини ми се, на почетку напоменути да већина од предложених закона су у ствари измене и допуне закона и измене и допуне закона које су предложене се у ствари могу у принципу сврстати у четири групе, у ствари у четири разлога зашто се ради на изменама и допунама ових закона и зашто се у неким случајевима предлажу потпуно нова законска решења.

Први и основни разлог, и чини ми се прва група због чега се усклађују тренутни закони у Републици Србији је усклађивање са законодавством ЕУ и у ствари све оно што треба да урадимо у претприступном процесу Србије Европској унији и оно што је свакако један од највећих приоритета Владе Републике Србије. Дакле, ствари које овде предлажемо и које усклађујемо су резултат наших разговора са колегама из ЕУ и резултат су разговора око отварања бенчмаркинг анализа појединачних поглавља на којима тренутно раде сва министарства у оквиру Владе Републике Србије.

Други разлог за измене и допуне је усклађивање закона, у ствари усклађивање закона са правним оквиром и другим законима у Републици Србији. У протеклом периоду је Народна скупштина Републике Србије усвојила низ важних закона и оно што је данас потребно јесте да се остали закони ускладе са тим другим законима. Такав добар пример је Предлог закона о изменама и допунама Царинског закона, који се, поред тога што се усаглашава са законодавством и регулативом ЕУ и правилима СТО, усклађује и са низом наших закона, а то су: Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о прекршајима, Закон о буџетском систему, Закон о леку и медицинским средствима.

Дакле, имамо целу групу закона које само усаглашавамо са већ усвојеним законима, законима који су већ прошли процедуру усвајања у Народној скупштини Републике Србије. Сада и ове законе доводимо у везу са њима.

Трећи разлог због кога предлажемо измене и допуне закона и некад нове законе је у ствари једноставно померање рокова за имплементацију закона и таквих закона има чак три. Дакле, у тим законима се не мења ништа. Ту се само одлажу рокови и у принципу се рокови за имплементацију закона одлажу на годину дана, до јуна месеца, односно до краја 2017. године, са пуном применом од 1. јануара 2018. године, и ништа друго се у тим законима не мења.

Четврти разлог је доношење једне групе закона, извршавање обавеза Републике Србије у складу са одлукама Европског суда за људска

права, а ови закони се првенствено тичу девизне штедње. То је неисплаћена девизна штедња грађана положена код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, односно Савезне Републике Југославије.

Постоје важеће пресуде Европског суда за људска права са којима Влада Републике Србије свакако није срећна, али које Република Србија мора да испуњава, с једне стране због свог интегритета и свог имиџа, а с друге стране, зато што неиспуњавање ових обавеза може даље да доведе до захтева за надокнађивање нематеријалне штете, па уколико се ови закони не усвоје по хитном поступку, онда у ствари можемо да трпимо додатну штету по буџет Републике Србије између 30 и 40 милиона евра и то је оно што треба да се избегне.

Дакле, у ове четири групе разлога може да се уброји све, разлози због којих се предлажу измене ових закона. Оно што мислим да је поред тога посебно важно да се помене, а то је предлагање доношења потпуно нових закона, и то је, чини ми се, оно на чему би требало апсолутно да се фокусирамо и ми овде и грађани Републике Србије, јер су нови закони нешто што поставља нове основе и нове стандарде, а то је у овом тренутку Предлог закона о проценитељима вредности непокретности, један јако важан закон, закон који је дуго, дуго припреман и јако дуго чекан, закон који су тражиле пре свега банке и финансијске институције, а затим и привреда и грађани, како би се коначно увео ред у сферу процене вредности непокретности.

Као што сви ми врло добро знамо, до данас су се дешавале разне махинације са проценама вредности непокретности, које су утицале лоше и на банкарски систем у Републици Србији и на стабилност банкарског система, али и на тржиште капитала и на тржиште некретнина.

Оно што је најважније поменути, а биће свакако прилике да разговарамо мало више о предложеним законским решењима, то је да се Предлогом закона о проценитељима вредности некретнина уводи лиценца за вршење процене вредности непокретности, да се коначно у Републици Србији уводи институционални оквир за спровођење надзора над лиценцираним проценитељима и под три, да се коначно уводи национални стандард и кодекс етике у процену вредности непокретности. Овим ћемо коначно добити и одговорност за проценитеље вредности непокретности и могућност да се у случају малверзација покрену одређени поступци који ће заштити све стране у том поступку.

Надамо се да ће предлог овог закона довести до додатне стабилности банкарског система, зато што је, мислим да се сви слажемо у томе, тачност процене вредности непокретне имовине један од стубова стабилности банкарског система, али такође, и да ће доћи до побољшања приступа финансијама и повећања развоја привредне активности, тиме што се коначно стаје на пут малверзацијама у овој важној сфери.

Поред овога, хтела бих само и пре начелне расправе да се дотакнем неких тема које су, чини ми се, од посебне важности за грађане, а које су биле предмет спекулације у протеклом периоду и за који је из тог разлога важно, испред Владе Републике Србије да их појасним, и да јасно и гласно кажемо грађанима шта од овога могу да очекују, шта је предлог Владе Републике Србије и шта ће на крају бити усвојено од стране Народне скупштине Републике Србије.

На првом месту и свакако најважније, ради се о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност и онога што ће свакако бити и било је предмет полемике, а то је предлог укидања права на рефундацију ПДВ-а за куповину хране и опрема за бебе.

На почетку бих волела свакако да отклоним сумњу да ће ово значити да Влада Републике Србије одузима средства родитељима новорођених беба које су добијали за куповину хране и опреме за бебе, већ да појасним да ће се учинити само замена социјалном мером која ће се дефинисати Законом о финансијској подршци породица са децом, на којој тренутно ради Влада Републике Србије, а законом о финансијској подршци породице са децом ће се у ствари дефинисати једнократна исплата новчаних средстава на име куповине опреме за бебе.

Тако да ће ова мера, мера подршке родитељима, у ствари прећи у социјалну меру из пореског сектора, зато што овакве мере не би требало да буду предмет бављења пореском политиком и свакако, неоправдано оптерећују пореску управу, већ ће се пребацити у домен социјалне заштите и обезбедиће се Законом о финансијској подршци породици са децом да униформно сви родитељи добијају ову једнократну исплату новчаних средстава, док је у овом тренутку постојећим решењем то доступно родитељима који се сами пријаве, који имају времена и имају знања и способности да скупе све рачуне и онда да прођу кроз донекле компликован процес рефундације ПДВ-а.

Овде ће, и то је Влада Републике Србије усвојила пре неких десетак дана Акционим планом „Стоп бирократији“, радићемо током 2017. године на другој фази овог фантастичног пројекта „Бебо, добродошла на свет“, односно „е-беба“, где ћемо у ствари у другој фази, поред пријаве новорођене деце, аутоматски ће родитељи на једном месту у породилишту моћи да се региструју и за ову једнократну исплату новчаних средстава, тако да ће она бити доступна свим родитељима. Биће електронска услуга и неће бити додатне администрације, без додатног одласка на шалтер и достављања додатне документације, сви родитељи ће моћи да се региструју за ову једнократну исплату.

Поред тога, чини ми се важно је и да кажемо да ће ова мера коју предлажемо, укидање права на рефундацију ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе, у ствари ступити на снагу тек када се усвоји закон о финансијској подршци породици са децом и када тај закон ступи на снагу,

дакле истовремено, да не би ниједног дана дошло до тога да постоји пропуст где родитељи нису у ситуацији да добију или рефундацију ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе или социјалну једнократну исплату новчаних средстава на име куповине опреме за бебе, а која је дефинисана уз подршку Министарства финансија, тако да смо издвојили колико у просеку се у овом тренутку даје за рефундацију ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе, тако да би што више олакшали живот грађанима Републике Србије, направили мању администрацију, ослободили пореску управу, а обезбедили да сви који треба добију ову једнократну исплату.

Друга ствар, на коју бих хтела да скренем пажњу је такође у оквиру закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност, то је смањење ПДВ-а за промет и увоз дрвених брикета и пелета, који предлажемо да се смањи са 20% тренутних на 10% и да та мера крене већ од 1. јануара 2017. године. Циљ овога је био повећање обима производње дрвених брикета и пелета и у ствари повећање запослених у срединама које су богате дрвном био-масом, која је карактеристична за рурална подручја која су и економски девастирана, тако да се надамо да ће у ствари ова мера помоћи додатно запошљавање у овим локалним самоуправама.

Ту је, такође, важан аспект животне средине. Ми ћемо покушати да што више инсистирамо да се прелази на грејање дрвном био-масом, у циљу заштите животне средине, али и такође у циљу додатне енергетске сигурности грађана Србије и Републике Србије, зато што овим у ствари прелазимо на наш сопствени извор и на сопствену сировину коју Република Србија има у изобиљу.

Важно је, чинило ми се, поменути и одређене предлоге у оквиру Закона о изменама и допунама Царинског закона које могу бити контроверзне и које је важно, као што сам и рекла на почетку, објаснити грађанима Републике Србије.

Дакле, у оквиру закона о изменама и допунама Царинског закона предложено је да се брише део одредбе који се односи на повластице за особе са инвалидитетом. Предложеним решењем само се преформулишу одредбе које се односе на ослобађање од плаћања увозних дажбина особа са инвалидитетом, тако што се на шири начин дефинише то право као право на увоз свих предмета, посебно намењених за образовање и запошљавање или друштвени напредак особа са инвалидитетом, уместо тренутно важећег решења према коме су таксативно набројани предмети који могу бити ослобођени плаћања царине. Сматрамо да смо овим на још један начин олакшали да особе са инвалидитетом дођу до својих права и да их некако дефинишемо на један свеобухватнији и шири начин уместо таксативног набрајања.

Такође се предлаже брисање дела одредбе која се односи на ослобађање за физичка лица од плаћања увозних дажбина на лекове за личну употребу коју примају из иностранства у пошилима. Само једно

појашњење, да је брисање овера одредбе, из разлога што се закон усклађује са Законом о лековима и медицинским средствима, јер ова одредба која се односи на ослобађање за физичка лица од плаћања увозних дажбина на лекове за личну употребу и није била практично примењива зато што је Закон о лековима и медицинским средствима изричито забрањивао промет лекова поштом, осим слања узорака лека, у складу са истим законом.

Такође, што се тиче укидања права на ослобођења од плаћања увозних дажбина на путничке аутомобиле и друга моторна возила за особе са инвалидитетом, треба нагласити да се само мења основ по ком се може остварити ово право и, с обзиром на то да је пуна либерализација и трговине у складу са постојећим Споразумом о слободној трговини постигнута 1. јануара 2015. године, путнички аутомобили и друга моторна возила могу данас да се увозе без плаћања царине из земаља са којима Република Србија има поменуте споразуме, тако да је и ова одредба у ствари постала непотребна и из разлога усклађивања се брише. И то би било отприлике то што се тиче ових одредаба.

Чини ми се да је такође важно поменути у закону о изменама и допунама Закона о акцизама, јер је о овоме данас већ било речи у медијима, да су Министарство финансија и Влада Републике Србије предложили утврђивање акцизног календара на цигарете за период од 2017. до 2020. године, јер тренутни акцизни календар истиче 2016. године. Ово смо свакако морали да предложимо.

У овом тренутку важећа акциза на цигарете је 61,72 динара по паклици цигарета и она ће се од 1. јануара, уколико Народна скупштина усвоји овај предлог закона, повећати на 64 динара по пакли, што је повећање од 2,28 динара по пакли. Такође се предвиђа да ће се специфична компонента акцизе усаглашавати сваких шест месеци, односно сваких шест месеци ће се она подизати за 1,5 динар по паклици, док ће *ad valorem* компонента акцизе од 33% на малопродајну цену цигарета остати иста. Дакле, сваких шест месеци ће се за 1,5 динар по паклици цигарета усклађивати, по акцизном календару, акциза на цигарете.

Овим ће се, истовремено, доћи, са једне стране, о овоме су вођене консултације, ово је усаглашено са произвођачима цигарета. Не можемо очекивати, то је јако важно, да ће се ићи у дубљу сиву економију због овог предлога. Ово је, такође, усклађивање са директивом Савета Европе из јуна 2011. године и треба рећи да очекујемо да ће бити већи приходи од опорезивања акцизом цигарета у 2017. години, за око две милијарде у односу на претходну годину, за буџет Републике Србије.

Са овим усклађивањем, важно је напоменути, укупни ниво опорезивања акцизом у Републици Србији на цигарете износи 54 евра на 1.000 комада цигарета у категорији просечне пондерисане малопродајне цене, док у ЕУ укупна акциза не може бити нижа од 90 евра на 1.000 комада

цигарета у категорији просечне пондерисане малопродајне цене, тако да је разлика између Србије и ЕУ и даље значајно велика.

Овим предлогом закона се од 1. јануара 2018. године предлаже да се на другачији начин уреди опорезивање акцизом кафе. Овде се неће повећавати акциза, већ ће се проширити обухват обвезника акцизе на кафу. До сада је то било само при увозу. Сада је то у целом процесу. Дакле, у процесу прераде, пржења, паковања, као и друге са њима повезане радње. Дакле, у целом овом ланцу ће се увести акциза. Она се неће повећавати, већ ће се само распоређивати на све ове учеснике у процесу.

Предлаже се да се, поред пива и нискоалкохолних пића који садрже мање од 5% алкохола, не обележавају контролном акцизном маркицом. Нискоалкохолна пића са садржајем алкохола од 1,2% до 5% алкохола остају предмет опорезивања акцизом, али се предлаже да се не обележавају контролном акцизном маркицом.

Чини ми се да је остала само још одредба која је од велике важности за грађане и за привреду Републике Србије, а коју у начелу треба да поменемо, али свакако ћемо у појединостима разговарати у наставку и ту ће наравно бити, као што видите, друге колеге из Владе Републике Србије да што подробније објаснимо разлоге и логику за ове предлоге.

Оно што је важно, чини ми се, за привреду, а то је да је Предлогом закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији предложено, коначно, чини ми се, да другостепени порески поступак води посебан организациони део у Министарству финансија, чиме ћемо коначно да обезбедимо, уколико Народна скупштина усвоји овај предлог Владе Републике Србије, да у другом степену одлуку доносе независни органи у односу на првостепени орган, јер је до сада постојао велики проблем да првостепени орган донесе одлуку, да се онда неко на ту одлуку жали, а да у ствари другостепени орган буде, мање више, исти онај који је био у првом степену.

Оно што се коначно предлаже и што мислим да ће бити велико унапређење и за грађане и за привреду Републике Србије јесте да ће то сада бити независан орган у оквиру Министарства финансија и да ће коначно цео поступак на другом степену обезбедити одређену објективност.

Ово исто се подразумева и у оквиру Царинског закона где је практично другостепени орган такође посебна јединица у оквиру Министарства финансија да би се утврдила објективност.

Дакле, све у свему, чини ми се да апсолутно нема великих и битних измена, ако узмете све у обзир, да ту постоје само предлози измена и допуна закона, само у смислу померања рокова за имплементацију ових закона и то током 2017. године, не дуже од тога, са имплементацијом од 1. јануара 2018. године, да имате усклађивање са правним оквиром ЕУ и са законима које је већ усвојила Скупштина Републике Србије и да имате

један нови закон, важан закон свакако, о проценитељима вредности непокретности.

Чини ми се да је, све у свему, могуће да разговарамо о овом сету закона прилично отворено, да ту не постоји ништа што, како се инсинуира, скрива Влада Републике Србије.

Ове најосетљивије ствари сам и навела у овом уводном објашњењу и Влади Републике Србије је такође важно да грађани разумеју промене које ми хоћемо, предлажемо, Народној скупштини да уведе овим изменама и допунама и новим законима, а коначно, чини ми се и да се уведе неке нове институције и нека нова законска решења, која су, све у свему, јако позитивне и за привреду и за грађане. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Питам да ли још неко од овлашћених представника предлагача жели реч. (Да.)

Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, поштовани министри, колеге посланици, под тачком 22. овог дневног реда имамо Предлог одлуке о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије.

Према члану 22. став 1 Закона о НБС и члану 203. ст. 2 и 3 Пословника Народне Скупштине, у надлежности Скупштине је избор чланова Савета гувернера и гувернера НБС. Сходно томе да је једном од чланова Савета 14. новембра 2016. године истекао мандат од пет година на који се бира, Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава морао је да покрене процедуру за избор новог члана Савета и већ 15. новембра упутио је допис свим посланичким групама да до 29. новембра поднесу своје предлоге.

Имали смо седницу Одбора 16. децембра 2016. године, на којој смо обавили разговор са свим кандидатима из предлога које су поднеле посланичке групе. С обзиром на то да је само једна посланичка група, односно група Српске напредне странке дала свој предлог, онда смо били дужни да тај предлог ставимо на дневни ред и да на тој седници обавимо разговор са кандидатом.

Кандидат СНС-а је господин Стојан Стаменковић, досадашњи члан Савета гувернера Народне банке Србије. Иначе, када говоримо о господину Стаменковићу, треба рећи да је он дипломирани математичар, доајен српске макроеконометрије, јер се од 1964. године бави овом темом.

Од 1971. године један је од сарадника оснивача Економског института, од 1982. до 1986. био је главни економиста у кабинету тадашњег премијера, од 1983. до 1984. био је заменик шефа југословенске делегације за преговоре са ММФ-ом, да би касније био директор Института за спољну трговину. Затим, од 1989. године враћа се у Савезну владу, где ради на припреми економских реформи у тиму премијера Анте Марковића, 1992.

године, након стварања СРЈ, ради у Савезној влади на месту савезног саветника за економска кретања и политику, да би касније, од 2000. године био ангажован од стране тадашње Народне банке Југославије на изради пројекција платног биланса Југославије за 2001. годину.

Ово намерно говорим да бих вам приказала суштински професионално кретање овог кандидата, за кога треба рећи да је од 2001. и 2002. године, на позив Народне банке, учествовао у свим преговорима са међународним институцијама, да би од 2012. до данас, 2016. године, био члан Савета гувернера.

Треба рећи да досада има низ објављених радова и књига управо из области које се односе на макроекономску политику Србије, поготово када говоримо о динамици бруто друштвеног производа, инвестиција, страних директних инвестиција и директно је био носилац и учесник седам најважнијих пројеката.

Оно што говори о његовом раду су и резултати које је Народна банка досада имала у овом прелазном периоду, од 2012. до 2016. године, када говоримо о економским реформама и фискалној консолидацији, тако да сама биографија господина Стаменковића, а и сам рад, који заиста показује тежину, поготово кад су преговори с међународним институцијама у питању, квалификује га управо да овај предлог буде и прихваћен од стране Одбора, који је био на седници 16. децембра 2016. године.

Стога смо овај предлог упутили Народној скупштини Републике Србије на усвајање. Није добро да то не урадимо до Нове године, због тога што предстоји одређено извештавање Народне банке Србије према међународним институцијама и добро је да оваква институција има комплетан састав. Због тога је и морао да се нађе на овом дневном реду.

Следећи предлог је, тачка 23, избор два члана Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки. То је обавеза Одбора за финансије, на основу члана 140, ст. 2 и 6 Закона о јавним набавкама, који утврђује да овакву комисију бира и разрешава Народна скупштина Републике Србије, на предлог Одбора за финансије.

Измене и допуне Закона које су ступиле на снагу, када говоримо о овом закону, 12. августа 2015. године, показују да је повећан број чланова ове комисије са шест на осам. Заједно са председником, девет чланова чине ову комисију, подељену у три већа. Донесена је одлука 18. децембра 2015. године да је за једног од чланова ове комисије изабрана госпођа Хана Хукић, за председника ове Републичке комисије, с тим што је још једном члану Савета 3. марта 2016. године истекао мандат и стекли су се услови да Одбор за финансије покрене процедуру избора два члана Комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки.

Треба рећи да су између покретања и завршетка овог поступка били избори, изборни процес, и због тога је тек 7. марта расписан конкурс,



а 21. јула 2016. године, с обзиром на то да је тада и формиран Одбор за финансије у овом сазиву, формирана је и Радна група за спровођење поступка избора два члана ове комисије.

Тако је Радна група имала велики задатак, а то је да све предлоге, односно кандидате који су послали своју документацију на објављени јавни конкурс, а то је 11, преконтролише у смислу да ли је документација у складу са законом, затим у складу са дефинисањем теста квалификације.

Тачно је да у закону пише да треба обавити разговор са свим кандидатима, али још у прошлом сазиву овог одбора имали смо добар систем тестирања самих кандидата, с обзиром на то да је ово специфична област и да је јако тешко проценити шта кандидати суштински знају и чиме би могли да се баве и на који начин треба радити.

Начин и врста тестирања се ради уз помоћ службе Управе за јавне набавке, у смислу текста којим би требало да се формулишу одређена питања, да постоје 42 питања, да свако питање буде бодовано једним бодом, да тестирање траје 90 минута.

Имали смо прилике да видимо да није дозвољено коришћење литературе на самом тесту. Повлачење питања би било од 1 до 80, на Одбору, практично типовањем броја док се нису извукла 42 броја, тако да ниједан кандидат није могао унапред да зна како изгледа тест. То се дешавало на Одбору, а након тога је извучена та комбинација питања коју су кандидати полагали.

Десет кандидата је полагало овај тест. Оно што је био критеријум радне групе то је да 80% од ова 42 бода мора да буде ниво знања који морају кандидати да поседују. То значи да је 34 бода био минимум са којим су кандидати могли да уђу у разговор за ова места.

Добили смо листу првих пет кандидата и треба рећи да су два кандидата имала 39, један 38, један 37 и један 34. Ми смо, у складу са законом, да не би остали кандидати имали одређене примедбе, и са њима обавили разговор. Одбор је саслушао свих 10 кандидата и поставио одређена питања из ове области.

Оно до чега смо дошли и усвојили као Одбор на тој седници, на основу тога поднели Скупштини предлог, јесте да две кандидаткиње са 39 бодова, односно са највећим бројем бодова, треба да буду предлози Одбора, односно треба да буду предлог за избор два члана ове републичке комисије. То су Јелена Стојановић и Светлана Ражић.

Јелена Стојановић је радила у суду, завршила Правни факултет у Београду, радила у Министарству финансија, у Управи за јавне набавке од 2003. године, поседује сертификат о јавним набавкама, урадила преко сто предмета, практично радила на унапређењу рада ове институције када говоримо о Управи за јавне набавке.

Светлана Ражић ради од 2004. године у Управи за јавне набавке, такође је правник. Оно што је битно јесте да је радила у делу за надзор и праћење од 2007. године и била је у преговарачком тиму за Поглавље 5, које је сада отворено, када говоримо о европским интеграцијама. Писац је многих приручника за јавне набавке и била је члан радне групе за измену закона 2015. године.

Показало се да су људи који су заиста стручни показали и својим знањем и овим тестирањем да се заиста кандидују да буду предлог и Одбора и скупштинске већине када говоримо о избору два члана Републичке комисије за заштиту права у поступку понуђача. Мислим да су и неки чланови из опозиције гласали за ове предлоге, јер нема шта да им се замери и заиста нема шта да се нађе као нека мрља у њиховој каријери.

Мислим да у дану за гласање, када говоримо о овим предлозима, с обзиром на то да су ово скупштинске теме, треба независно од политичких странака заиста да подржимо најбоље када су у питању овакви кадрови.

Оно што бих још додала то је, уопште када говоримо о кадровским решењима, спремни смо да у сваком тренутку кажемо да су кадрови које смо предлагали уопште и који су, на крају крајева се испоставило, једини кандидати били, заиста имају своју тежину и имају свој одређени принцип по коме треба да служе и другим кандидатима када се буде радио избор неких следећих.

Тако да смо заиста поставили високе лествице када су у питању уопште предлози и у дану за гласање заиста очекујемо да ће и друге странке ово подржати. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Да ли још неко од овлашћених представника предлагача жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Снежана Петровић.

**СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ:** Поштовани председавајући, даме и господо, потпредседници и народни посланици, уважени чланови Владе, одредбом члана 24. став 2. Закона о заштити конкуренције прописано је да мандат председника Комисије и чланова Савета престаје истеком времена на које су изабрани, разрешењем из разлога предвиђених законом, наступањем правних или чињеничних разлога за немогућност обављања дужности, а то су оставка, испуњење услова за старосну пензију, губитак пословне способности, тешко здравствено стање које онемогућава остваривање дужности и друго.

Сходно члану 24. став 3. Закона о заштити конкуренције, наступање разлога за престанак мандата испуњењем услова за старосну пензију констатује надлежни скупштински одбор. Одлуком Народне скупштине Републике Србије о избору председника и чланова Савета комисије за заштиту конкуренције од 29. октобра 2014. године на период од пет година изабрани су: за председника доц. др Милоје Обрадовић и за

чланове Савета комисије за заштиту конкуренције др Вељко Милутиновић, Мирјана Мишковић Вукашиновић, Марко Обрадовић и Иван Угрин.

Председник Комисије др Милоје Обрадовић обавестио је Одбор да Иван Угрин, члан Савета комисије за заштиту конкуренције, 18. јуна 2016. године навршава 65 година живота, чиме испуњава услов за старосну пензију. На основу члана 24. став 2. тачка 3) и став 3. Закона о заштити конкуренције и члана 54. Пословника Народне скупштине, Одбор за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику на седници одржаној 25. јула 2016. године већином гласова донео је одлуку о престанку мандата члана Савета комисије за заштиту конкуренције, односно констатовао је да је Ивану Угрину престао мандат члана Савета комисије за заштиту конкуренције 18. јуна 2016. године, чиме су се стекли услови за покретање поступка за избор члана Савета комисије за заштиту конкуренције.

На основу члана 23. Закона о заштити конкуренције, председника Комисије и чланове Савета бира и разрешава Народна скупштина на предлог одбора надлежног за послове трговине, односно Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику.

Избор органа Комисије врши се по јавном конкурс који оглашава председник Народне скупштине. Председник Народне скупштине огласила је јавни конкурс за избор једног члана Савета комисије за заштиту конкуренције који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 66/16 од 2. августа 2016. године.

На оглашени јавни конкурс пристигло је 10 пријава. На Трећој седници Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, одржаној 20. септембра 2016. године, према утврђеном дневном реду а на основу члана 203. Пословника Народне скупштине, обављен је разговор са учесницима јавног конкурса за избор једног члана Савета комисије за заштиту конкуренције према азбучном реду.

Подсећања ради, чланови Савета комисије за заштиту конкуренције бирају се из реда угледних стручњака из области права и економије са најмање 10 година релевантног радног, односно стручног искуства који су остварили значајне и признате радове или праксу у релевантној области, нарочито у области заштите конкуренције и европског права, и који уживају углед објективне и непристрасне личности. У саставу Савета комисије, укључујући и председника Комисије, морају бити заступљени стручњаци из обе релевантне области са најмање два представника.

На истој седници Одбор је изабрао трочлану радну групу за утврђивање испуњености услова учесника јавног конкурса за избор члана Савета Комисије за заштиту конкуренције, и за председника трочлане радне групе изабрао др Александру Томић, а за чланове проф. др Владимира Маринковића и Горицу Гајић.

Задатак радне групе био је да прегледа оригиналну документацију добијену од стране учесника јавног конкурса и да на основу прегледане документације и обављеног разговора, на седници Одбора, са учесницима јавног конкурса, утврди и предложи Одбору ко од учесника јавног конкурса испуњава критеријуме и услове из Закона о заштити конкуренције и оглашеног јавног конкурса.

На седници Радне групе одржане 11. октобра ове године чланови Радне групе су прегледали оригиналну документацију добијену од стране учесника јавног конкурса и на основу прегледане документације и обављеног разговора на седници Одбора са учесницима јавног конкурса констатовали су да су сви учесници благовремено доставили потпуну документацију, јер испуњавају критеријуме и услове из Закона о заштити конкуренције и оглашеног јавног конкурса.

Такође, том приликом је констатовано да је један од 10 пријављених кандидата писаним путем повукао своју пријаву и одустао од учешћа на конкурс.

Извештај Радне групе Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику за утврђивање испуњености услова учесника јавног конкурса за избор једног члана Савета комисије за заштиту конкуренције и допис Жељка Мартиновића о повлачењу пријаве на јавни конкурс за избор члана Савета комисије за заштиту конкуренције достављени су члановима Одбора, који су на Петој седници Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику 14. новембра 2016. године исти размотрили и усвојили.

С обзиром на то да су доц. др Милоје Обрадовић и Марко Обрадовић стручњаци из области економије, а др Вељко Милутиновић и Мирјана Мишковић Вукашиновић стручњаци из области права, тренутни састав Комисије је такав да задовољава законски услов да су заступљени стручњаци из обе релевантне области са најмање два представника. На основу тога кандидати за члана могли су бити бирани из обе релевантне области, права или економије.

Приликом утврђивања листе кандидата за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције народни посланици чланови Одбора су истакли да су се по оглашеном јавном конкурс пријавили квалитетни учесници и оценили да Одбор има озбиљан приступ приликом разговора са девет пријављених учесника по оглашеном јавном конкурс када су детаљно испитивани.

Указано је да приликом одлучивања о избору кандидата за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције треба имати у виду ограничења из Закона о заштити конкуренције о престанку мандата испуњавањем услова за старосну пензију и да четири пријављена кандидата у том тренутку по оглашеном конкурс скоро да испуњавају тај услов.

Поставило се питање да ли је ово ограничење у Закону о заштити конкуренције ваљано, с обзиром да га у другим законима нема.

Дат је предлог да Одбор изабере једног кандидата и да тај кандидат буде господин Чедомир Радојичић, који има велико искуство као ранији члан Савета Комисије и сада је руководиолац Сектора за утврђивање повреда конкуренције у служби Комисије. Истакнуто је да својим искуством, посебно у задњих десет година у раду Савета и службе Комисије за заштиту конкуренције, може да да пун допринос раду Комисије.

Приликом разговора са члановима Одбора господин Радојичић је истакао да се залаже за тимски рад и уску сарадњу са Одбором и Народном скупштином. Схватио је да сва решења и закључци који се односе на правне субјекте јесу одраз реалног живота и да ту мора да постоји одређена равнотежа када су у питању одлуке Комисије.

Пријављени учесници су показали да заштита конкуренције постаје саставни део свакодневног рада привредних субјеката и да повећањем конкуренције на тржишту користи имају сви грађани Србије. Својим учешћем на тржишту грађани могу да бирају и та могућност избора подстиче одређене привредне активности свих привредних субјеката у друштву, на чему сви народни посланици као заступници грађана треба да инсистирају.

Изнето је и да би, на основу разговора са пријављеним учесницима јавног конкурса и два критеријума теорије и праксе, требало дати предност тројци учесника јавног конкурса. Чланови Одбора су се појединачно изјашњавали о свих девет учесника јавног конкурса како би утврдили листу кандидата. С обзиром на то да листа кандидата може да садржи најмање исти, а највише двоструко већи број кандидата од броја који се бира, а да треба да се изабере један члан Савета Комисије за заштиту конкуренције, Одбор, дакле, може да утврди листу кандидата од једног или од два кандидата који добије највише гласова.

Одбор је гласао појединачно о свим учесницима јавног конкурса који су конкурисали за место члана Савета Комисије за заштиту конкуренције, по азбучном реду. Приликом гласања за избор кандидата за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције господин Чедомир Радојичић добио је девет гласова „за“, док су остали кандидати добили по један глас „за“. Председник Одбора је констатовао да је са девет гласова „за“ учесник јавног конкурса Чедомир Радојичић једини добио потребан број гласова и да је изабран за кандидата за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције.

На основу члана 23. ст. 3. и 4. Закона о заштити конкуренције и члана 203. Пословника Народне скупштине, Одбор за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику утврдио је листу кандидата за члана

Савета Комисије за заштиту конкуренције, коју је поднео, са биографијом, Народној скупштини на разматрање и одлучивање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од овлашћених предлагача жели реч? (Не.)

Са овим бисмо завршили са данашњим радом.

Настављамо сутра у 10.00 часова. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 19.45 часова.)